

Serie nouă
august 2014

8

(CLVII)

36 pagini

10 lei

Am

MUZICALĂ

ACTUALITATEA

REVISTĂ LUNARĂ A UNIUNII COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR DIN ROMÂNIA

Din sumari:

*Muzică românească - Ars Ventus
Master Class - Mariana Nicolesco*

Festivalul "Vara Magică"

Top estival la Focșani

Mamaia copiilor 2014

"Orfeul de aur" pentru Opera Comică

În imagine: Laura Stoian,
premiul UCMR la Brăila
foto: marcfaur.com

Postmodernismul. Addenda

Liviu DĂNCEANU

Știți cine e mama reinventării în țara entertainmentului? Fără îndoială, Madona – emblema postmodernă supremă, cea care a fabricat neconținut imagini, chipuri și, de ce nu, măști cu nemiluita: sora bună a cameleonului, grație căreia avea libertatea absolută de a-și confecționa personajul și de a-l schimba după propriul nărav, pentru că publicul nu deținea imagini sau informații anterioare despre ea, după care să se poată orienta. Prestația cameleonică a Madonei este o reflecție asupra felului în care mass-media și celebritățile fabrică și manipulează o reprezentare publică ce nu se fundamentează nicidecum pe adevăratul caracter al protagonistului în chestiune, ci pe ceea ce dorește piața să fie acesta.

Postmodernismul însuși e cameleonic, fluctuant, capricios. Face totul ca să construiască idiomuri aluzive, cât mai subtile și mai sugestiv-întâmplătoare, evitând pe cât posibil capcana modernistă de a fi clară și explicită. Compozitorul postmodern vrea să atragă exclusiv atenția, fără ca personalitatea sa să-l mai distragă pe ascultător: dacă persoana auctorială reală e absentă, ea poate interpreta orice rol își dorește. Fie el palpabil sau fictiv. O perspectivă mai amplă cu privire la natura muzicii contemporane, în care un flux constant de produse sonore falsificate menite să manevreze consumatorul a creat o societate incapabilă să realizeze diferența între realitate și ficțiune, adevăr și minciună, autentic și fals, ne determină să observăm că din varii fragmente culturale postmodernității au întemeiat un nou limbaj înșesat de referințe la istoria muzicii și aluzii la fenomenul pop. Este o societate axată eminent pe rapt, care fură, ca o coțofană, hrană din depozitul altor păsări și se joacă de-a identitatea, depunându-și ouăle, precum cucul, în cuiburi străine. Dacă Jean-François Lyotard a descris postmodernismul ca fiind „ne-ncrederea în marile narațiuni”, Will Gompertz consideră că acesta poate fi descoperit în „fragmente din ceea ce se întâmplase înainte: o colecție cu hiturile mișcărilor și ideilor anterioare”. Căutarea constantă de către moderniști a unor soluții componistice atocuprinzătoare este apreciată de postmoderniști, dacă nu prostească, cel puțin naivă și iluzorie. Însuși comunismul și capitalismul sunt, în opinia postmodernilor, sortite eșecului la fel ca toate celelalte mari idei moderniste ale secolului 20. În schimb, referințele mărunte, cioburile stilistice, mate ori strălucitoare, mesajele, chiar subliminale, fermecate sau dezvrăjire te pot recompensa dacă ai oarecare cunoștințe de rebusist care dezleagă șarade criptice, înțelegerea survenind doar din așezarea corectă a pieselor de puzzle. Pentru a face asta e musai nevoie de un proces de deconstrucție, pe măsură ce descoperi elementele pe care compozitorul le-a preluat din diverse surse, ce te ajută să înțelegi sensul unui opus. Ar putea fi acesta un semn că muzica postmodernă poate ascunde mai mult decât pare la prima vedere. În orice caz ea preferă să aclimatizeze cu predilecție reguli specifice altor limbaje artistice precum cel cinematografic, plastic, literar, arhitectural etc., astfel încât aceste împrumuturi alogene, constituite din fracțiuni preluate și copiate (imitate) de altundeva, să semene cu un colaj de standarde și influențe. Postmoderniștii sunt maeștrii ai experimentării ludice. Există o anume ireverență dibace și un oarecare cinism detașat care îi face să nu mai creadă în nimeni și nimic, proiectându-i în lumea reclamei și a comerțului, către care privesc ironic. Ei pun aproape totul

la îndoială, spre deosebire de moderniști care erau precumpănitor serioși și aventuroși, crezând mai ales în viitor. Modernismul muzical respingea cu osârdie tradiția. Postmodernismul nu are tiv, nici margini drepte. Modernismul era liniar și sistematic. Postmodernismul e ubicuu, e peste tot. Modernismul a realizat lucrări menite să provoace și să șocheze. Postmodernismul are lipit pe el o etichetă mai degrabă academică, relevând o estetică relațională și o doctrină care susține că a face muzică azi înseamnă a crea o arenă de schimb între un artist și o comunitate de vizitatori în care aceștia împărtășesc idei și experiențe. Conform argumentului esteticii relaționale, exprimat printre alții, de Carsten Höller, produsul sonor este o reacție la natura din ce

în ce mai antisocială a existenței noastre urbane, unde automatizarea și tehnologia au eliminat „întâlnirile întâmplătoare” din viața noastră de zi cu zi. Același Will Gompertz spunea că „cel mai grozav lucru la postmodernism este că poate fi aproape orice vrei tu să fie. Ceea ce este paradoxul implicit aflat în centrul acestei mișcări, care are capacitatea unică, până și din punctul de vedere al artei moderne, de a uimi și de a scoate din sărite. Ceea ce e tipic postmodern”. Acestea fiind spuse, muzica postmodernă a reușit să schimbe în profunzime fața lumii contemporane. Dacă în bine sau în rău rămâne de discutat.

DIN SUMAR

Concursul “George Enescu”	2
Consemnări - Pascal Bentoiu	3
Ars Ventus	4
Duo N. Schindler-C. Roy	5
Master Class - M. Nicolesco	8-9
Balet la Sighișoara	10
Concurs de vioară - Câmpina	11
Restituiri - Constantin Bugeanu	12
Festivalul “Vara Magică”	14-15
Orchestra Română de Tineret	16
Punctul pe j... azz	18-19
Top Estival	20-22
Orfeul de aur pentru OCC	23
Mamaia Copiilor 2014	26-27
A fost odată Mamaia...	30-33

Concursul Internațional “George Enescu” Ediția XXI

Corina BURA

În luna septembrie se va desfășura la București unul dintre cele mai prestigioase concursuri europene de interpretare muzicală; din nou vom avea plăcerea de ne îmbogăți informația privitoare la cele mai noi tendințe lansate de vestitele școli superioare de muzică din întreaga lume. Vom revedea interpreți și pedagogi faimoși sau vom cunoaște alții noi, vom lua act și de viitorii mari instrumentiști ai lumii. Concurenții, indiferent de vârstă, în general sunt deja talente afirmate, trecute/ți prin focul unor competiții de mai mare anvergură; statistica arată că în spatele unui premiu „Enescu” se ascunde o mare carieră, și nu numai. Numeroși interpreți, astăzi de faimă mondială au trecut prin experiența acestui concurs și au devenit ulterior prezențe constante pe scenele noastre de concert... indiscutabil, Atheneul Român exercită o atracție particulară. Anul acesta, 8 septembrie va da startul celor 4 secțiuni ale competiției : vioară, pian, violoncel și compoziție. Organizatorii preconizaseră și un sector destinat vocilor wagneriene, dar odată cu decalarea evenimentului acesta și-a pierdut actualitatea. La vioară s-au înscris 68 de concurenți din 25 de țări care „gravitează” în jurul unor

actuale mari școli. Predomină, la fel ca la ediția trecută, elementul asiatic, înscriindu-se la start 12 candidați din Coreea de Sud, 8 din Japonia, 2 din Taiwan și 1 din China. Deși Rusia are concursurile ei foarte importante și

în faza actuală artiștii ei se mișcă fără restricții peste tot în lume (trebuie spus că politica culturală a Rusiei a fost dintotdeauna și a rămas una de mare promovare a valorilor naționale cu rezultate excelente) sunt înscriși 5 candidați la care se adaugă cei proveniți din aceeași sistem foarte eficient, aflați acum în Azerbaidjan, Kazahstan, Belarus, Letonia, Lituania, Ucraina și Republica Moldova. Din Statele Unite vor veni 5 violoniști, iar Europa de vest va fi reprezentată de 6 germani, 4 francezi, 2 englezi și un belgian. Chiar și îndepărtatul Nord trimite 1 concurent provenit din Norvegia. Plăcuta surpriză a făcut-o țara noastră care

are 9 înscriși: Bobeico Alexandra, Boico Olga, Dumitrescu Mircea, Forna Ioana, Gagiu Beatrice, Jipa Diana, Panfili Rusanda, Ropotan Mihai Radu, Stanciu Andrei; din spațiul mai apropiat va veni un concurent din Serbia și unul din Grecia. Mai sunt câțiva candidați cu „dublă identitate” : Albania/SUA, România/Canada, Coreea de Sud/Germania, Taiwan/SUA, Israel/România sau nume cu rezonanțe românești care concurează pentru alte țări... globalizarea se face simțită în toate domeniile. Juriul va reuni nume deja cunoscute de la alte ediții: Serghei Kravcenko, Igor Petrușevski, Florin Croitoru, Mihaela Martin, Augustin Leon Lara, Mieczyslaw Szlezer, la care se adaugă Bujor Prelipcean și Mihail Kopelman (reprezintă SUA dar este produsul școlii ruse, fiind născut în URSS, elev al lui Yankelevici și câștigător al unui premiu la concursul Jacques Thibaud), prezidați de Pierre Amoyal, unul dintre străluciții discipoli ai lui Jascha Heifetz. Se arată a fi un concurs deosebit de interesant, nu numai pentru profesioniștii care sesizează înfruntarea directă – mulți dintre cei din juriu venind cu propriul lot de concurenți - dar mai ales pentru cei care sunt mari iubitori ai artei interpretative și care de-a lungul timpului și-au format o cultură solidă, mereu actualizată prin contactul cu sălile de concert.

Consemnări

Omagiind aniversarea celor 85 de ani ai compozitorului Pascal Bentoiu, casa Electrecord a lansat colecția imprimărilor live cuprinzând cele 8 *Simfonii și un Poem*, editate pe 5 CD-uri.

Pascal Bentoiu - personalitate artistică recunoscută ca fiind unul dintre

individualitate și contraste expresive precise sunt îmbogățite de cunoașterea profundă a resurselor orchestrei moderne, generând o muzică care în același timp provoacă și intrigă...

Formulări concentrate sunt dedicate și celor trei opere **Jertirea Ifigeniei, Amorul doctor și Hamlet**, ... care subliniază flexibilitatea stilistică și

partiturilor lui Enescu. Simfoniile și operele sale ar trebui studiate de oricine este interesat de inovațiile muzicale din prima jumătate a secolului XX, profitând de apariția lansărilor discografice ce conțin și adnotări informaționale succinte ale compozitorului...

Așadar, o nouă ofrandă, adusă personalității lui Pascal Bentoiu, care a știut să genereze,

I N T E R N A T I O N A L RECORD REVIEW

autorii români cei mai atașați de George Enescu, a cărei creație din ultima perioadă a dezvoltat-o în chip original, a finalizat – din schițe – Simfoniile a IV-a și a V-a, poemul simfonic *Isis* și Trio-ul cu pian, dând la iveală volumul *Capodopere enesciene*, punct referențial în muzicologia românească.

Romanian rarities, Pascal Bentoiu on CD, by Richard Whitehouse, reprezintă amplul comentariu publicat în revista londoneză *International Record Review* în luna mai 2014, o pertinentă și profundă analiză a unor lucrări de patrimoniu muzical românesc, ce își merită promovarea intensă în spațiul cultural internațional. În acest sens sunt detaliate cu acuratețea necesară identificării surselor informaționale și aprecierilor exprimate, date privitoare la interpreți, prime audiții, adresa electronică de procurare a CD-urilor, etc.

Simfoniile lui Bentoiu – alcătuiesc un corp substanțial și coerent – foarte prețuite între ciclurile postbelice editate de Electrecord ... Primele cinci sunt piese nominal abstracte a căror

acuitatea dramatică a preocupărilor lui Bentoiu ...

Numeroase opusuri nu au fost încă înregistrate, în special Quartetele de coarde (cum ar fi, de pildă sub titulatura de Toccata Classics ?) și Concertul de violoncel care a fost ultima creație originală a lui Bentoiu înainte de a se concentra asupra

prin întreaga sa creație, noi sensuri conceptuale și expresive, ce reprezintă un punct de vedere componistic românesc în concernul cultural, muzical, european.

Elena Agapia ROTĂRESCU

Ars Ventus

Mircea ȘTEFĂNESCU

În organizarea și cu suportul Muzeului Național George Enescu și al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România, marți 24 iunie 2014, în Aula Palatului Cantacuzino, ansamblul de suflători **ARS VENTUS** a susținut un recital în programul căruia au figurat lucrări de Carmen Maria Cârneli, Dan Dediu, Marina Vlad și Dinu Lipatti.

Este de spus de la început că instrumentiștii care compun formația **Ars Ventus**, respectiv, Ștefan Diaconu (flaut), Valentin Ghita (oboai), Constantin Urziceanu (clarinet), Sorin Lupașcu (corn) și Cristian Buciumaș (fagot) excelează fiecare în parte, atât virtuosic, cât și prin capacitatea de a aborda și de a

solicita interpretelor o racordare și o amplasare de sonorități și de variabilități timbrale, elemente care au fost realizate practic compatibil și admirabil totodată de către muzicienii din această formație de suflători.

Sommeil de morphine – Scenă Giacometti pentru oboai și clarinet (1995) – de Carmen Maria Cârneli este o lucrare în care balansează momente de stranii vociferări într-o lume populată de ființe care la rândul lor sunt și ele stranii. Această fulgurație este bine reliefată, comportă maturitate și o elocvență sinceră și aspră, într-un anume alter-ego al realității curente, care are dreptul său de a fi și de a se constitui într-o operă de artă. Factorul solistic prezent în partitură a pus interesant în evidență calitățile oboistului Valentin Ghita și ale clarinetistului Constantin Urziceanu, care au abordat acest tablou

psihodelic cu seriozitate, inteligență și profesionalism.

Viermi de măr II de Dan Dediu, o quasi miniatură pentru clarinet și corn (2004) m-a surprins prin aceea că, așa cum apare la mod propriu în titlul, avem de-a face cu o fabulă, o fabulă muzicală, o fabulă cu toate componentele care, ca gen, îi sunt proprii, respectiv personaj zoomorf, aspectul social implicit ca și conținutul moral. Viermele de măr este parazitul care se înfruptă din valoare și o distruge. Și în această expresie de tenacitate, spiritul teafăr și de onoare este compozitorul. Și totul este făcut cu haz, cu malițiozitate și cu talent, cu un simț tactil, exprimat muzical, de rar efect și definiție specifică.

Ștefan Diaconu – flaut și Sorin Lupașcu – corn au reușit

compenetrația în acest duo pe care l-au interpretat cu fină intuiție și așa spune impecabil. Aici nu este vorba doar de fericita ocazie de a se întâlni cu o compoziție de condiție înaltă, ci și de feroarea practicării unor soluții și modalități componistice noi, vizionare și dificil de le fi anticipat.

Raze de lumină de Marina Vlad, pentru flaut, oboai și clarinet (1998) este o realizare amplă, structurată în trei părți, ale căror suflu puternic se susține cu alternanța dintre stilului coral și cel instrumental. Compoziția Marina Vlad, cunoscătoare, desigur, a organologiei populare românești, a figurat în această îmbinare dintre legendă și mesaj de viață, sonorități ale unor instrumente defecte de sunete, ale căror clamări ating spații cerebrale și de sensibilitate intense, la contracții și extensii de timp, la cote și dimensiuni ale gândirii care irump în marea dramă și înfiorare a universalității. Compoziția se distinge astfel ca stare de atitudine, de meditație și de perseverență de determinare în lumina emoției ca mobil creator și factor de comunicare.

Flautistul Ștefan Diaconu, oboistul Valentin Ghita și clarinetistul Constantin Urziceanu au evoluat ca autentice personaje, debordând de viață inclusiv în momentele de intense aglomerări energetice.

Cele **Șase sonate** de Domenico Scarlatti, transcrise pentru cvintet de suflători de Dinu Lipatti (1938-1939) sunt o creație în creație de o valoare excepțională în literatura muzicală românească, și nu numai. Cu orchestrația de Dinu Lipatti și cu muzicile lui Domenico Scarlatti am avut senzația că aud o capodoperă de natură identitară cu muzica lui Prokofiev, în **Simfonia clasică** și în **Romeo și Julieta**. Totul este plasat aici într-o somptuoasă și strălucitoare arhitectură sonoră, totul respiră aici starea de admirație față de marea muzică, atmosferă pe care componenții ansamblului de suflători **Ars Ventus** au redat-o admirabil în figurarea sensului nuanțelor și a ținutei estetice, în sonoritatea specifică și în imaginația transtemporală.

susține ideatic și imaginativ partituri componistice de mare dificultate, dacă nu ar fi să amintim decât încadrările mentale care sunt în disjuncție tranșantă, în genere, cu tot ce este *déjà vu* atât în trecutul apropiat cât și în cel tradițional al artei componistice. Sunt muzici ale căror structuri de elansare și de stil

Muzică modernă pentru vioară și violoncel **DUO NOËMI SCHINDLER – CHRISTOPH ROY**

Lavinia COMAN

În cadrul **Festivalului Țineta muzicală**, vineri, 18 iulie 2014, în Aula Palatului Cantacuzino din București, am asistat la primul dintre cele două recitaluri grupate sub titlul „**De la modern la contemporan**”. Protagonistii serii alcătuiesc un meritoriu duo specializat în interpretarea muzicii noi, fondat în anul 1995, având la activ numeroase turnee și înregistrări bine apreciate de public și critică. Este vorba despre violonista Noëmi Schindler, formată la Paris, Lausanne și Winterthur, instrumentistă multipremiată și dedicată a numeroase lucrări contemporane, precum și de violoncelistul francez Christophe Roy, cu activitate notabilă ca solist și ca membru al unor prestigioase ansambluri camerale de muzică nouă, cum sunt *Intercontemporain*, *Ansamblul Modern*, *Newt Hinton Ensemble*. De asemenea, în anul 2007 artistul a creat ansamblul de violoncelle *Nomos*, puternic implicat în difuzarea artei actuale.

Programul, prezentat cu grație și competență de muzicologul Ruxandra Arzoiu, a început cu lucrarea intitulată **Țituri** a compozitorului clujean Adrian Pop. Creată în anul 2006, aceasta poate fi încadrată în categoria folclorului imaginar, având la bază modelul caracteristic jocurilor populare românești, alcătuit din melodia acompaniată de o formulă ostinată, numită „țitură”. Lucrarea este construită din patru mișcări în succesiunea contrastantă repede-lent-repede-lent. În părțile rapide elementul melodic și țitura trec de la un instrument la celălalt, iar în episoadele în mișcare lentă se instalează o atmosferă lirică, de visare. Ultimul episod doinit se stinge cu efectul de îndepărtare în spațiu. Caracterul plin de vitalitate al piesei i-a cucerit pe interpreți, a căror vervă a trecut rampa, încântând audiența.

A doua lucrare aparține compozitorului Ulpiu Vlad, datează din acest an și a fost dedicată celor doi interpreți, care au prezentat-o acum în primă audiție românească. Face parte dintr-un ciclu amplu al rezonanțelor, centrat pe evidențierea capacităților expresive ale fenomenului sonor. Proiectul cuprinde o suită de structuri care dau până la urmă ansamblul totalului cromatic. Piesa **Rezonanțe pe fond galben** se desfășoară sub forma unui dialog pasionat al protagoniștilor. Unul din momentele emoționante se produce în partea finală, când violonista își însoțește cantilena instrumentală cu un murmur plin de sensibilitate. Autorul însuși descrie atitudinea estetică inspiratoare a acestei muzici insolite și impresionante, în felul următor: „Cred într-o muzică asemănătoare cu natura, în care legi general valabile acționează într-o infinită nuanțare, atât la nivelul operei, cât și la nivelul celor

mai fine componente. Sunt captivat de sufletul muzicii. Privilegiul de a lucra cu energie superioară – de a crea sisteme de generare, cumulare și transmiterea ei - este în noi, important este să-l descoperim, să-l activăm.”

Următorul moment muzical e semnat de compozitoarea Adina Dumitrescu. Piesa **Pas de deux update**, elaborată în anul 2004, propune o privire actuală, polemică și ironică, asupra formulei consacrate de duet din spectacolul clasic de balet. Are loc o redimensionare în cheie modernă a numărului tradițional adagio-variațiuni-coda, printr-o intensificare a relației dintre cei doi soliști. Pare a se desfășura o conversație animată, cu trecerea prin diferite atitudini, stări, momente, expresii. Toate acestea le putem vizualiza în imaginație ca pe un duet coregrafic în evoluție pe scena de operă.

Cea de a patra lucrare este un **Duo** compus în anul 1998 de japonezul Tashio Hosokawa. Muzica de un

impact puternic relevă un contrast acut între contemplație și violență, luptă care conduce în registrul dinamic până la accente de agresivitate.

Punctul culminant al recitalului a fost creat prin interpretarea **Sonatei pentru vioară și violoncel** de Maurice Ravel. Elaborată între anii 1920-1922, într-o perioadă prelungită de tristețe apăsătoare, prin care compozitorul a trecut în urma experiențelor de combatant în primul război mondial, sonata prezintă, după mărturisirea autorului, o cotitură stilistică în creația sa, marcată de trecerea de la scriitura bogată armonic și coloristic, către predominanța contrapunctului. Succesiunea celor patru mișcări, Allegro-Très vite-Lent-Très vite, urmărită cu sufletul la gură de publicul, a fascinat auditoriul prin vigoarea, strălucirea, bogăția conținutului muzical, precum și datorită măiestriei desăvârșite a compozitorului în utilizarea celor două instrumente.

Am participat la o seară muzicală de sărbătoare, în care ne-am bucurat de un buchet ales de lucrări foarte diferite stilistic, de o mare diversitate a procedeelelor tehnice instrumentale și expresive, pe care cei doi interpreți, Noëmi Schindler și Christophe Roy, le-au pus cu măiestrie în serviciul autenticității muzicale. Am admirat competența și pasiunea acestor artiști care ne-au convins prin demersul lor, odată mai mult, de frumusețile și valorile pe care le oferă arta sonoră modernă și contemporană.

O manifestare muzicală de rezonanță internațională

AL. I. BĂDULESCU

Recent, s-a încheiat în Capitala țării, în mod strălucit, cea de a doua ediție a Concursului Internațional de Canto „Le Grand Prix de L’Opera”, eveniment de rezonanță extraordinară în viața muzicală națională și internațională, în istoria teatrului liric românesc, european și mondial.

Lăudabila inițiativă aparține actualei conduceri a primei scene lirice din România – Opera Națională București – director general, Răzvan Ioan Dincă, regizor artistic, doctor în arta teatrului și prof. univ. dr. Mihai Cosma – manager al excepționalului proiect.

Încă de la prima ediție din anul precedent – 2013, Concursul Internațional de Canto organizat de Opera Națională București, se înscrie „prin modul în care este conceput, pe linia concursurilor acreditate de către Federația Mondială a Concursurilor Internaționale de Muzică, cu sediul la Geneva”.

Principalele obiective stabilite prin Regulamentul concursului au urmărit, în primul rând: „descoperirea și promovarea tinerelor talente din țară și din străinătate, atragerea acestora către opera bucureșteană și promovarea constantă a imaginii acestei instituții pe plan internațional, în contextul potențării valorilor naționale”.

Datorită ecourilor pozitive ale primei ediții, buneii popularizări și a măsurilor organizatorice întreprinse de către conducerea Operei Naționale bucureștene, la actuala ediție a concursului s-au înscris un număr record de candidați – peste 150, din aproximativ 50 de țări, reprezentând toate continentele Planetei.

Pentru etapa preliminară, repertoriul candidaților a constat în interpretarea unei arii – trimisă sub formă de înregistrare video, iar pentru cele publice (etapa I, semifinală și finală), cinci arii de operă în limbile italiană, franceză, rusă, germană etc, fiecare candidat urmând să

cânte în minimum trei limbi diferite pe parcursul concursului.

În urma etapei preliminare (obligatorie), juriul de specialitate a decis promovarea la etapele publice (etapa I, semifinala și finala) ale concursului, unui număr de 61 de soliști vocali români și străini, din peste 20 de țări.

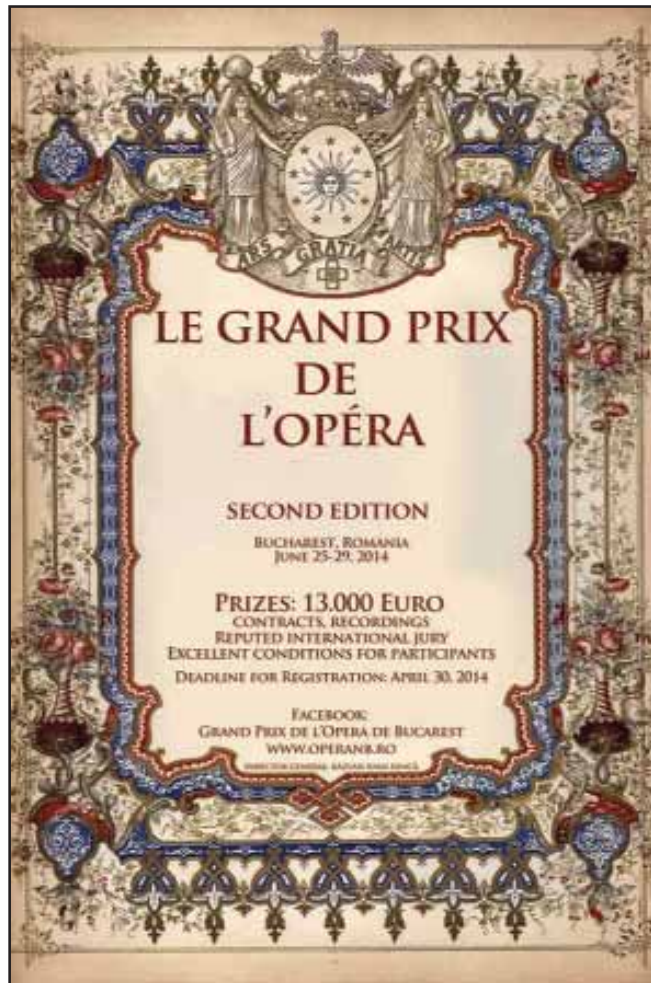
Juriul concursului pentru etapele publice, a fost alcătuit din personalități emblematice ale lumii muzicale naționale și internaționale printre care: **Ioan Holender**, cel mai longeviv director din istoria Operei de Stat din Viena; **Neil Shicoff** (SUA), tenor recunoscut pe plan internațional ca o figură de primă importanță a generației sale;

Leo Hussain – unul dintre cei mai cunoscuți tineri dirijori ai momentului (Marea Britanie); **Hein Mulders** – director al Filarmonicii din Essen și al Aalto Theater (Germania), **Olga Kapanina** – Directorul Departamentului de Operă de la Teatrul „Mihailovski” din Sankt Petersburg (Rusia); **Brenda Hurley** – Directorul Studioului Internațional de Operă din Zurich (Elveția); alături de reprezentanți ai Operei Naționale București, **Mihai Cosma** – Managerul de proiect al Competiției și Consilier Artistic al Directorului General al Operei Naționale București și **Răzvan Ioan Dincă** – Președintele Competiției și Director general al Operei Naționale București.

Analizând, cu deosebită atenție și incontestabilă competență, evoluția candidaților promovați în etapele superioare ale concursului, juriul a hotărât

acordarea următoarelor premii:

Premiul „Italia” – Premiul Special pentru interpretarea unei arii din opera unui compozitor italian, acordat de Ambasada Italiei la București, sopranei **Irina Ioana Baianț – România**; **Premiul „Rusia”** – Premiul Special pentru interpretarea unei arii din opera unui compozitor rus, acordat de Ambasada Rusiei la București și sponsorizat de Camera de Cooperare Economică Româno-Rusă, baritonului **Lee Kyubong** din Coreea de Sud; **Premiul Special al juriului** - sopranei **Anastasia Michailidi** – Rusia; **Premiul Operei Naționale București** - mezzosopranei **Dariya Knyazyeva** (Ucraina); **Premiul „Mihailovski Teatr”, Sankt Petersburg, Rusia**, sopranei **Adriana Ferfecka** – Polonia iar **Premiul Aalto Theatre Essen, Germania**,

baritonului **Adrian Țimpău** din Republica Moldova. Baritonul **Adrian Țimpău**, a primit, în același timp și o bursă „pentru dezvoltarea carierei muzicale” oferită de tenorul Neil Shicoff, iar tenorului român **Alin Stoica** i s-a înmănat o invitație directă „pentru a participa la unul dintre proiectele muzicale ale postului național de radio – Canalul România Cultural, constând într-o înregistrare specială radiofonică”; Premiul „Colla parte” pentru tineri maeștri acompaniatori, a fost acordat de prof. univ. dr. Rodica Rădoi, pianistei **Cristiana Mihart** din România.

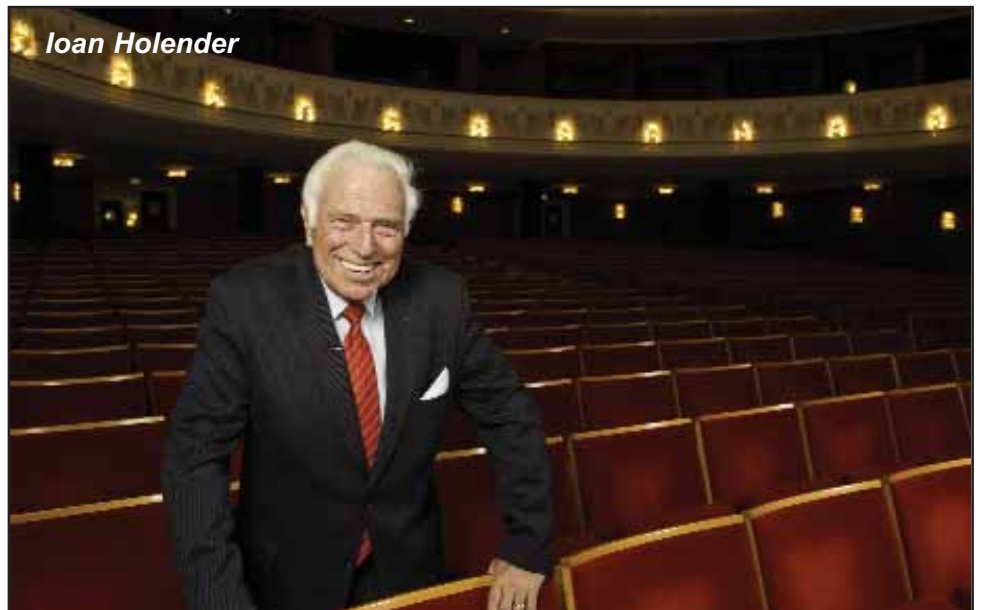
Premiul III, în valoare de 1.500 euro a fost câștigat de basul **Jisang Ryu** (Coreea de Sud); Premiul II, în valoare de 3.000 euro – sponsorizat de Grupul Catena a revenit sopranei **Zvetlana Moskalenko** din Rusia. Cel mai mare premiu, în valoare de 6.000 euro, a fost decernat sopranei poloneze **Adriana Ferfecka**.

Festivitatea de premiere și Gala Laureatilor au avut loc, într-un cadru regizoral și scenografic cu totul deosebit, în seara zilei de duminică 29 iunie a.c., în prestigioasa sală de concerte a

univ.dr. Mihai Cosma managerul proiectului.

În compania orchestrei Operei Naționale din București, având la

câștigătoare a Concursului Internațional de Canto Le'Grand Prix de l'Opera, soprana poloneză **Adriana Ferfecka**: „*Sunt copleșită de*

pupitru pe reputatul dirijor italian, **David Crescenzi**, au evoluat, cu brio, laureații concursului, fiecare interpretând una dintre ariile desemnate de juriul acestei grandioase competiții artistice.

Toți câștigătorii concursului au remarcat, prin cuvinte dintre cele mai elogioase, atât importanța competiției, condițiile deosebite

emoții! Este extraordinar ce mi s-a întâmplat. Concursul de Canto de la Opera Națională din București a fost o experiență minunată pentru mine, nu doar o competiție, dar și o aventură. Am cunoscut oameni de valoare, atât din juriu cât și cântăreți. Mi-au plăcut, de asemenea, Orchestra Teatrului și publicul din România”.

Societății Române de Radiodifuziune – Sala Radio.

Au rostit alocuțiuni: Regizor artistic Răzvan Ioan Dincă, Ioan Holender - din partea juriului, prof.

oferite de organizatori, dar și competența și profesionalismul incontestabile ale membrilor juriului. În acest sens, sunt evidente gândurile exprimate de marea

Felicitând, din toată inima, conducerea Operei Naționale din București – director general Răzvan Ioan Dincă și pe autorul proiectului concursului, prof. univ. dr. Mihail Cosma, pentru această excepțională competiție internațională, nădăjduind că viitoarele ediții vor cunoaște noi dimensiuni din punct de vedere al participării și al performanțelor artistice ale candidaților, astfel încât, și această competiție de rezonanță internațională, să se înscrie printre cele mai importante manifestări acreditate de către Federația Mondială a Concursurilor Internaționale de Muzică de la Geneva.

S-a încheiat cu brio ediția *Master Class* 2014

- Maraton liric de aproape șase ore
- Zeci de participanți de valoare
- Omagiu lui Darclée, Herlea, Gluck, Jommelli, Meyerbeer
- Pregătirea ediției jubiliare 2015

Marea bucurie pe care ne-a adus-o ediția din acest an a Cursurilor de Măiestrie Artistică din cadrul Festivalului și Concursului Internațional de Canto *Hariclea Darclée* a fost aceea de a constata că ni s-au alăturat nenumărate voci noi, multe foarte frumoase și bine pregătite, talente conștiente de faptul că drumul spre performanțele excepționale nu este niciodată facil și e întotdeauna exaltant.

Progresele făcute de noi în această săptămână ne asigură perspectiva unei excepționale ediții 2015 a Festivalului și Concursului Internațional de Canto *Hariclea Darclée*, ediție jubiliară marcând 20 de ani de când am creat această formidabilă instituție care azi e recunoscută ca parte a patrimoniului mondial al culturii și se bucură de Înaltul Patronaj UNESCO.

Am onorat sâmbătă 2 august memoria Haricleei Darclée la 75 de ani de la trecerea sa în eternitate,

ascultând și cele două cântece românești cântate de ea, singura mărturie sonoră a unei voci și a unei personalități care avea să domine lumea lirică timp de 25 de ani. Și am salutat memoria minunatului bariton Nicolae Herlea, plecat la cele veșnice în acest an și care a fost dintotdeauna alături de mine și de tinerii noștri prieteni veniți de pretutindeni să-și asume experiența marilor tradiții ale artei cântului. Nu am păstrat un

moment de reculegere, cum se obișnuiește, ci toată audiența din sala vechiului teatru în care a debutat Darclée, în picioare, a ovaționat numele lui Nicolae Herlea și cântul său în *Il Barbiere di Siviglia* de Rossini.

Dr. Stephan Poen a conferențiat despre cele două personalități și despre creația lui Gluck și Jommelli la 300 de ani de la nașterea acestor mari compozitori și despre Meyerbeer la 150 de ani de când s-a stins. Conferința a fost acompaniată de proiecțiile video ale interpretărilor mele pe scenele lumii ale unor capodopere ale artei lirice: *Alceste* de Gluck, *Fetonte* de

Jommelli, *Gli amori di Teolinda* de Meyerbeer și *Tosca* de Puccini, după care a urmat un *Recital* al tinerilor artiști în care au strălucit sopranele Silvia Micu, Alida Barbu și Aida Pavăl, mezzosopranele Maria Popa și Emanuela Pascu, tenorii Ionuț Hotea și Adrian Dumitru, acompaniați la pian de Ioana Maxim și de Peter Kolcsar.

Tot ei au acompaniat duminică 3 august zecile de participanți care s-au întrecut unii pe alții în bravură în cadrul *Concertului maraton Master Class*, care a durat aproape șase ore, timp în care am condus în scenă marea noastră bătălie pentru perfecțiune, spre încântarea

Organizației Națiunilor Unite pentru Educație, Știință și Cultură.

Mariana Nicolesco este Laureată a *Medaliei UNESCO*

Reuniunea de la Paris, considerând valoarea demersului și a realizărilor Mariane Nicolesco în raport cu idealurile legate de patrimoniul mondial al culturii, a anunțat public acordarea Înaltului Patronaj UNESCO Festivalului, Concursului Internațional de Canto *Hariclea Darclée* și Cursurilor de Măiestrie Artistică *Master Class* inițiate de aceasta.

În 2015 se vor împlini 20 de ani de la crearea acestor importante manifestări, la care au participat până acum peste 2200 de tineri artiști din 47 de țări și din 5 continente, celebrare ce coincide cu aniversarea a 70 de ani ai UNESCO. Ecourile mondiale ale acestor evenimente confirmă *credoul* Mariane Nicolesco, care afirmă dintotdeauna că *Nimic nu-i poate apropia pe oameni mai mult decât cântul*.

În pregătirea ediției jubiliare din anul viitor, între 28 iulie și 3 august 2014 au loc la Brăila Cursurile de Măiestrie Artistică *Master Class* oferite de Mariana Nicolesco, la care și-au anunțat participarea peste 70 de talente din România, Republica Moldova, Spania, Polonia, Italia, Armenia, Franța, Slovenia, Statele Unite și China. (I. S)

publicului, reluând fiecare imprecizie sau eroare, până la apropierea de desăvârșire. (A. C.)

Ultima oră:

Marea soprană Mariana Nicolesco a participat zilele trecute la Reuniunea de la Paris a Ambasadorilor Onorifici ai

pentru *Merite Artistice* conferită de Directorul General Federico Mayor și a titlului de *Artist UNESCO* pentru *Pace* conferit de Directorul General Koichiro Matsuura.

Noul Director General UNESCO, Irina Bokova, a numit-o în 2013 *Ambasador Onorific UNESCO*, iar zilele trecute, la

Turnir pe poante

Doina MOGA

Sub egida platformei – Patrimoniu Cultural viu – ediția de vară, iunie 2014, între zilele 25 și 29 s-a desfășurat la Sighișoara prima ediție a

Festivalului Internațional de balet, cu cele două componente: concurs și gală.

Mărturisesc că deși cunoșteam abilitatea și determinarea directorului său artistic – Carmen Siminie, de a transforma proiecte și idei în evenimente de succes, ale căror ecouri depășeau granițele țării, în ceea ce privește acest concurs am fost destul de rezervată. Nu imaginam o artă atât de mare și atât de elitistă într-un oraș atât de mic, fără tradiție și cultivare în domeniu, chiar dacă farmecul lui medieval de cetate îi așezase de mult o coroană pe frunte. Tocmai de aceea, pe parcursul desfășurării lui, mirarea, surpriza și respectul meu au fost într-un continuu crescendo de la „primul gong” până la regalul ce a încheia apoteotic ceea ce începuse atât de timid. Am întâlnit acolo de toate: stângăcii inerente oricărui început; câteva incompatibilități de concepție, care însă au trecut din mers și lin, sub umbrela originalității; concurenți dotați cu mai mult sau mai puțin talent, cu mai multe sau mai puțin calități, cu mai multă sau mai puțină școală (cu siguranță viitor

public avizat pentru spectacolele de gen) sau de ce nu, stele ce vor lumina scene cu tradiție din lume; un juriu sudat ca valoare și competență, format din personalități care pe parcursul carierei lor și-au câștigat un renume internațional, juriu din care pentru prima dată, cel puțin din competițiile pe care le știu și nu-s puține la număr, a făcut parte și un medic psiholog, prezență ce s-a dovedit benefică - în fond și baletul și medicina sunt în egală măsură studiu, știință și artă -: Nina Mazur (Germania), Magdalena Călugăru Klar (Austria), Liana Dorina Iancu (Timișoara), Iulian Rădoi (București), dr. Daniel Ovidiu Matei (Sighișoara) și subsemnata Doina Moga-Belmore, ca președintă a juriului (București). Am mai întâlnit acolo un public dornic de nou și de frumos, o atmosferă de sărbătoare patriarhală și un decor splendid pe care și l-ar dori orice regizor din lume, în care fantezia, armonia, eleganța, gingășia, vioiciunea, exuberanța, emoția, sensibilitatea și bucuria au avut cale deschisă spre un univers aparte. Fiecare categorie de vârstă din cele 3 și-a

decantat steluța, deosebit de dificilă pentru juriu fiind alegerea câștigătorului ultimei categorii, unde toți cei 18 concurenți, autentice talente, au transformat partiturile lor, prin tălmăciri expresive într-un „miraj fluid”, vorba lui Ion Barbu. Astfel, Eregap Anays și Ionescu Diana Georgia, ambele din Constanța și-au adjudecat locul I la 9-12 ani și respectiv 13-16 ani, iar locul I și Premiul special pentru categoria 17-25 de ani i-au fost acordate spaniolei Gonzalez

Ada (în prezent membra a Teatrului de balet din Sibiu) și lui Russu Vladimir din Chișinău. A treia seară însă, cu spectacolul său de gală, a fost un adevărat **Regal**. Un regal deschis de laureații concursului, primul fiind prințul în miniatură, Doboș Luca, laureat cu premiul special Claudia Avachian și continuat de invitații speciali: primbalerini români și străini (Anglia, Japonia, Spania, Rep. Moldova, Serbia

și România), parte dintre ei, actuali membri ai Operei Naționale din București (Robert Enache și Reina Yagura), Cluj (Vasile Dan Haja și Andreea Izabela Jura), Chișinău (Anastasia Homitchi și Mihai Cersac), Novisad (Ana Djurici și Andrei Colceriu) și Teatrul de balet din Sibiu (Eliot Bourke și Ayaka Nagai). Rar am văzut într-o singură seară, pe aceeași scenă, atâta har, atâta gingășie, atâta emoție, atâta finețe, atâta grație, atâta farmec, atâta forță și atâtea partituri dansate impecabil, atât din punct de vedere tehnic, cât și artistic. Au fost momente când pur și simplu am uitat să respir. Rar mi-a fost dat să văd laolaltă atâția artiști-balerini de o asemenea valoare care prin intermediul instrumentului lor – corpul și vocabularul propriu artei lor, au spus câte o poveste de vis, transformând seara într-una unică, irepetabilă, seară ce a încununat acest frumos debut al unui Festival concurs cărei îi doresc un mare viitor. A fost un spectacol în care aplauzelor publicului din sala arhiplină, parca li s-a alăturat și cele ale corului străvechilor locuitori ai cetății cu freamătul vibrațiilor și emoțiilor lui. Pentru mine, Sighișoara acelor zile a

fost ca o poveste exotică de iubire dintre o artă atât de mare, elitistă și efemeră ca o sculptură în fum și un oraș atât de mic, dar palpabil, statuar concret și încoronat de medievalul patriarhal. Iar „vinovați” pentru ineditul și succesul ei sunt organizatorii: Carmen Siminie (director artistic), Florinela Anva Vasilescu (manager) și Adrian Popa (președinte *Procultura*), cărora le adaug aplauze la scenă deschisă.

Concursul Internațional de Vioară Câmpina

ca încheiere a stagiunii muzicale

Cornelia BRONZETTI

Ediția a IX-a a Concursului, care s-a desfășurat ca de obicei, în atmosfera și acustica superbă a sălii, care găzduiește și concertele de la Parohia "Sfântul Nicolae" – cartierul "Slobozia" – Câmpina, a reunit pe scenă, în urma selecției, copii și tinerii violoniști din Ucraina, Republica Moldova

Ștefan Aprodu

și România, cu un nivel artistic – instrumental foarte înalt. Cei premiați în mod special, cele două premii 1, la categoria A (până la 11 ani) **Ștefan Aprodu** - 10 ani, România și la categoria B (11-16ani) **Georgii Moroz** – 13 ani, Ucraina, sunt talente de excepție, cu o pregătire profesională foarte bună, care pot susține programe de performanță pe orice scenă.

Le doresc să aibă sănătatea, puterea și ajutorul societății, pentru a evolua și a-și împlini DARUL și pasiunea pentru muzică și vioară, împreună cu profesorii lor, **Magdalena Ursu** (Liceul "D. Lipatti", București) și **Olga Kovinets** (Colegiul "N. Lasenko", Kiev, Ucraina).

Sigur că la orice concurs nu toți participanții pot fi premiați iar la Câmpina au fost și copii, sau tineri, care n-au reușit calificarea (la Categoria C nu s-a acordat nici un premiu), dar, sper că perseverența la va aduce, și acestora, la edițiile viitoare, realizarea – succesul.

În juriul acestei ediții, s-au aflat **D-na prof. Olga Korivets** din Kiev – Ucraina, **D-na prof. univ. dr. GrațIELA NegruțIU** de la Universitatea de Vest Timișoara, **D-nul prof. univ. dr. Ladislau Csendes și prof. univ. dr. dirijorul Alexandru Ganea** de la U.N.M. B.. De asemenea violonista **prof. univ. Cornelia Bronzetti**.

Decernarea premiilor și concertul de gala au avut loc în Castelul Iulia Hasdeu, unde, înafara premiilor obișnuite, a diplomelor și diplomelor de onoare pentru cei mai buni pianiști, acompaniatori și profesori, Primăria Câmpina a oferit 3 premii speciale, laureaților **Ștefan Aprodu**, **Georgii Moroz** și **Alexandru Axenti**, Laureații ediției 2014 sunt:

Categoria A – Premiul 1 - **Ștefan Aprodu** (București), Premiul 2 – **Dragoș Rușanu** (București); Categoria B – Premiul 1 – **Georgii Moroz** (Kiev, Ucraina), Premiul 2 – **Alexandru Axenti** (Chișinău), **Mădălina Ivancia** (Iași), Premiul 3 – **Octavian Pîrlea** (București), **Alexandru Semeniuc** (București); Premiul de virtuozitate "**Garabet Avachian**" - **Georgii Moroz**; Premiul pentru muzică românească "**Cornelia Bronzetti**" - **Alexandru Axenti**, **Octavian Pârlea**

Din stagiunea câmpineană de concerte 2013-2014 aş dori să amintesc câteva concerte importante cu artiști consacrați sau cu tineri în plină afirmare, unii laureați cu premiul 1 la una dintre edițiile Concursului Internațional de Vioară de la Câmpina.

- Concert simfonic "Orchestra Societății" Filarmonica din Câmpina.

Dirijori **Prof. Univ. Dr. Dumitru Goia**; **Bianca Oprea – master**; **Răzvan Apetrei – master**

În program: W.A. Mozart – Uvertura la Pantomima "Les petits rien"; W.A. Mozart – Concertul pentru vioară și orchestra nr. 5 La major KV219 solista **Diana Jipa**; D. Lipatti – Concertino în stil clasic solist **Viniciu Moroianu**

- Concertul cameral oferit în luna Aprilie de distinsele muziciene **Georgeta Stoleriu** și **Verona Maier** la Parohia "Sfântul Nicolae"

- În aceeași sală, în luna Martie au concertat pianistul **Viniciu Moroianu** și violonista **Mioara Moroianu**, care s-a repetat și la Ateneul Român.

- La 1 iulie 2014, ultimul concert din stagiune, în cadrul "Concertelor oferite de personalități din juriul concursului, un superb program a fost oferit de **Duo Aperto** – violonistul **Ladislau Csendes** și pianist **Dolores Chelariu** program care a cuprins piesele: "**Pe urmele lui F. Liszt**"; **Virtuosul** – cei trei tigani (parafraza) S.383; **Elegiacul** – Elegie S. 197; **Elegiacul** – La lugubre gondola S.200; **Preacucernicul** – Offertorium și Benedictus S.501; **Filantropul** – H Berlioz Reverie și Capriccio OP.8; **Filantropul** - B Smetana din patria mea

Pot scrie despre acest concert pentru că am fost în sală, o sală plină, chiar public în picioare care a fost captivat și vrăjit de interpretarea, celor doi muzicieni, de culorile, timbrele, agogica și dinamica foarte vie și plastică, de acuratețea perfectă instrumentală, cât și de atractiva prezentare detaliată a pieselor, realizată în concert de **Ladislau Csendes**. Un adevărat regal!

Tot la Parohie s-au desfășurat și cele două concerte camerale ale tinerilor violoniști laureați a multor premii naționale și internaționale, deasemeni Premiul 1 la Câmpina.

Violonista **Georgeta Iordache**, actualmente în anul 1 la Musik Hochschule Koeln, după absolvirea Liceului de Muzică "G. Enescu" a abordat, împreună cu pianista Verona Maier, în luna martie, un program de sonate și piese de la Bach, Mozart, Beethoven la Paganini și Ravel. Violonistica **Georgetei Iordache** este foarte cizelată iar posibilitățile ei interpretative și de anvergură scenică în plină perfecționare. Muzica de camera pe care, la Koln, o practică intens sunt convinsă că o va modela interpretative, relevându-i marile calități.

În luna mai, **Andrei Radu**, tot un laureat multiplu (ultimul concurs: Târgoviște "Marele Premiu la Concursul "Mozart"), de asemenea premiul 1 la Câmpina a prezentat, împreună cu pianist **Olga Babadjan** un program de la G. Tartini – Sonata în la minor, trecând prin Bach, Paganini, Paul Constantinescu și încheiând Vals scherzo de I Ceaikovski și Moto perpetuo de D. Capoianu.

Programul a fost repetat și la Ateneul Român în cadrul concertelor de marți, cu tineri de excepție.

Andrei Radu are o bună concentrare, posibilități instrumentale nelimitate, dorința expresivității într-un repertoriu stilistic divers și răbdarea finisării amănuntelor.

Ceea ce îi lipsește încă, la cei 17 ani, este rodajul scenic al unui program mai lung, mai complex, rodaj prin care să se elibereze fizic și psihic pentru a simți pe scenă comunicarea firească permanent cu sala.

Stagiunile muzicale din Câmpina au devenit în ultimii ani foarte bogate, diverse atât reportorial, cât și ca desfășurare de forțe artistice, care în special la Parohia Sfântul Nicolae (dar și la Casa de Cultură "Geo Bogza" și la Muzeul memorial Bogdan Petriceicu Hasdeu), găsesc o atmosferă de excepție.

Restituiri - Constantin Bugeanu un savant al artei dirijorale

Grigore Constantinescu

După un deceniu și jumătate de când marele muzician Constantin Bugeanu a părăsit țărâmul lumii și culturii românești, gândurile noastre îl păstrează încă în amintirea celor ce i-au fost discipoli. Recursul la memorie își atestă valoarea prin studiile, articolele, lucrările muzicologice ce poartă pecetea evocării personalității sale. Volumul semnat de Dragoș Călin, recent dăruit cititorilor de către Editura muzicală, mi se pare cel mai elocvent gest de recunoștință.

Interesat de estetică și muzicologie, dar și de tainele interpretării creațiilor muzicale, Dragoș Călin i-a urmat, începând de pe la mijlocul anilor '80, sfaturile, integrându-se în ansamblul teoretic și pedagogic a ceea ce s-a impus, până la finele secolului XX, drept "Școala de dirijat Constantin Bugeanu". Sunt multe carierele șefilor de orchestră care s-au clădit pe metodele, teoria și practica îndrumărilor marelui Maestru, de la noțiunile de orientare a cunoașterii analizei unei partituri și până la edificiul Fenomenologiei Muzicale, de o copleșitoare semnificație, evoluând în paralel cu gândirea fenomenologică a lui Sergiu Celibidache. Dorind să trezească interesul noilor generații de dirijori și interpreți, la modul general, Dragoș Călin a început, cu mai mulți ani în urmă, să cerceteze sistematic sursele profesionale, estetice și filozofice ale concepțiilor pe care s-a clădit această școală, de unică valoare internațională, a dirijatului de orchestră. Cunoașterea,

dinlăuntrul lumii Maestrului, l-a ajutat foarte mult, pentru a discerne interesul documentar al cercetărilor sale, care au acumulat, ani de-a rândul, informațiile necesare scrierii monografiei intitulată **Constantin Bugeanu un savant al artei dirijorale**.

Rezultatul acestei acțiuni, în care documentarea și cunoașterea s-au integrat cu elaborarea lucrării despre care vorbim acum, dovedește că roadele studiilor sale cu Constantin Bugeanu sunt diverse, nu numai în plan interpretativ și teoretic, ci și în cel al unei muzicologii moderne, de largă

perspectivă în definițiile stilisticii muzicale pe scara istoriei muzicii. Pilduitoare, cariera artistului numără mari victorii în abordarea muzicii Barocului (ne reamintim evenimentul anilor '50 cu oratoriul **Patimile după Matei** de Bach, dar și spirituala versiune a operei lui Pergolesi **Servitoarea stăpână**), precum și abordarea muzicii clasice (**Flautul fermecat** de Mozart), a romantismului wagnerian cuprins în operele **Tetralogiei**, a viziunilor dramei bartokiene **Castelul prințului Barbă albastră**, sau mahlerianul eposului simfonic **Cântecul pământului**. Neodihna iubirii pentru muzică nu avea limite

sau măsură, dăruirea acestei stări afective către public și cei ce îi deveneau discipoli impresionati prin pasiune și generozitate. Regăsim în paginile volumului semnat de Dragoș Călin astfel de trăiri. Totodată, un sistem clar elaborat de arhitectonică muzicologică ordonează discursul în capitole menite a ne conduce pe drumul unei aprofundate investigații. Dincolo de elementele biografice, afectuos relatate, autorul prezintă "Actul creator dirijoral", apoi lumea bogată a personalității lui Constantin Bugeanu, cuprinsă în cel mai amplu capitol al volumului, nu întâmplător intitulat "*Studii, Teorii Analitice, Proiecte Metodice, Cursuri*" (circa 200 de pagini). Se adaugă, în capitolul adiacent următor, "*Spirala lui Bugeanu*" explicată de dirijorul Mihai Diaconescu și preluată în volum de Dragoș Călin, cu acceptul muzicianului. O sută de pagini derulează, în texte și grafice, unele dintre cele mai impresionante, din cele peste 2000 de Analize ale Maestrului, formulate după propriul său sistem de formă mnemotehnic (creații majore ale lui Haydn, Mozart, Beethoven Brahms, Reger, Bruckner, Verdi, Debussy, Enescu). O formulă originală, cea a *Solfegiului* în viziunea profesorului, sugerează pasiunea teoreticianului pentru inovație.

Dragoș Călin a înțeles importanța "Scolii de dirijat" despre care a scris, solicitând studii și comentarii din partea discipolilor, cu care se finalizează astfel volumul, din perspectivă temporală, umană, admirativă. Nimic mai potrivit pentru demonstrația proiectată, în scopul unui asemenea recurs la memorie. Mai mult, considerăm că efortul autorului deschide drumul posterității, prin care timpul artistic va rămâne mereu dator acestui savant al artei dirijorale. Între trecut și viitor, scrierea generoasă a lui Dragoș Călin, dăruită nouă, este, din toate punctele de vedere, un Reper al valorii.

“Deesis”

Marin MARIAN

Despre familiaritatea compozitorului Pekka Jalkanen cu muzicile românești am mai scris pe nedelete (revista *Muzica* 1/2012, p. 81-89). Iar cu ocazia organizării celor două concerte cu muzica sa – sunând atât de bizantin și enescian – în Târgu Mureș și în București, am considerat că oarecum am încheiat omagiul pe care cultura română l-ar fi datorat marelui nostru coleg și prieten finlandez. Numai că o asemenea atitudine este, de fapt, nepotrivită.

Pekka Jalkanen a găsit în muzicile românești, în manuscrisele muzicale transcrise și în cărțile de muzicologie românească nu surse mimetice, de preluat simplist, ci reale surse epifanice, de iluminare creativă complexă. Așadar, influența surselor românești, bizantine și psaltice, a

omofoniilor, heterofoniilor și polifoniilor modale și premonale, rămâne fundamentală pentru toate lucrările sale. Iată de ce orice nouă întâlnire, cu oricare dintre piesele sale, rămâne absolut meritorie.

Dacă în lucrări sugerând universalisme ori mituri arhaice asocierile sau sursele de inspirație greco-bizantină și carpato-pontice puteau fi identificate doar prin avizare, specializare sau profesionalism, în cazul în care Pekka Jalkanen compune în mod declarat pentru sau în interiorul unor teme/culturi ortodoxe, deja citatele

și elementele stilistice utilizate sunt sesizabile chiar și de către urechea publicului comun, non-meloman. Este cazul, de pildă, al lucrării pentru pian și kantele, *Vecernie*, ca și al mai recenteii lucrări corale, *Deesis*.

Miercuri, 3 iulie 2014, în Biserica Pitar Moș, **Corul de Cameră „Krysostomos”** a concertat chiar sub titlul acestei ultime lucrări menționate, a lui Pekka Jalkanen. Spațiul naosului relativ mic a fost adecvat, vocile și nuanțele intensive fiind astfel foarte clar perceptibile și apreciable.

„Kysostomos” este un cor mixt, dirijat de către tânărul Mikko Sodoroff și activând în orașelul finlandez Koupio. Amator fiind, calitatea sonorității de ansamblu, a disciplinei și tehnicilor vocale, a exercițiului și a conducerii dirijorale sunt mai mult decât decente, sunt foarte onorabile.

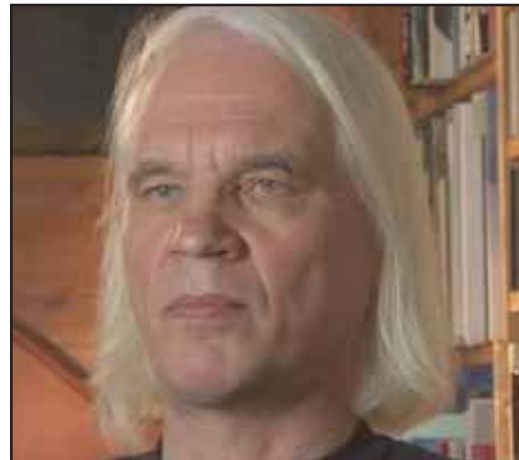
Lucrarea *Deesis* a fost scrisă și dedicată chiar acestui cor, iar dimensiunea ei – chiar dacă este vorba de o versiune scurtă sau concentrată a Panihidei/Parastasului – este consistentă (30 de minute).

Excelentul „program de sală” a pus pe două coloane textul, originalul finlandez putând fi comparat cu textul românesc, deoarece toate textele erau citate din tipicurile și liturghiile cele mai canonice, ale ortodoxiei universale. Detalii acesta se va fi putut adevări necesar, pentru că în piesele finlandezilor (cu excepția lui Pekka Jalkanen), muzica nu are nimic în comun cu sonoritățile și stilisticile cunoscute de români.

Finlandezii sunt de multe sute de ani protestanți, iar ortodoxia finlandeză, atâta câtă este ori a mai rămas, e mai degrabă una rusească (la începutul secolului 19 Finlanda încă făcând parte din Imperiul Rus). Iată de ce „muzica ortodoxă” este aici eminentă armonică, deloc melismatică, modală sau cromatică, avansând melodic și totodată armonic exclusiv în chip silabic (mai degrabă tipic cântării melodico-armonice a imnului protestant).

Elementele de specific cultural și istoric menționate în urmă au fost evidente în primele două lucrări prezentate românilor de către „Krysostomos”: patru părți din

compoziția *Postul mare*, scrisă de dirijorul Mikko Sidoroff (2013), și trei fragmente din *Vigilia/Priveghiul*, compus de Einojuhani Rautavaara (1971). Așadar „lucrări ortodoxe” care, scrise de către finlandezi fideli unui specific național, sunt mai degrabă – muzical vorbind – protestante.

Cu exactitate, ele nu depășesc tradițiile dominante armonice, sistemul tonal și melodic silabic. Rămânând în tonal și armonic, nu merg mai departe de stilul impresionist, cu eventuale scurte clustere mai moderniste, expunând textul doar silabic (fiecare silabă pe nouă notă sau acord), detalii care fac progresia muzicală destul de simplă (tehnic și imaginativ).

În contrast cu aceste lucrări, sau cu cei doi autori, piesa care a urmat, *Deesis*, s-a delimitat și evidențiat stilistic în sens pozitiv, admirabil. Ea a dovedit ca numai Pekka Jalkanen știe mult despre lumea modală, despre microintervale și despre recitativele primitive. Dat fiind faptul că Jalkanen a coborât mult sub stilurile și sursele pre-baroce (adică pre-protestante), dat fiind că a preluat scări, fragmente sau citate antice, psaltice și bizantine (*Anastasimatarion*-ul tipărit la București de către Adriana Șirli îi este volum-sursă chiar declarată), el a și descoperit foarte eficienta polifonie primitivă, recitativul melismatic, modurile cromatice, armoniile pre- și non-tonale. În contrast cu stilul dominant protestant (armonia tonală), omofonia lui Pekka Jalkanen a apărut oarecum revoluționar de nouă, plină de straniu sau impact auditiv. Asta, desigur, în comparație cu muzicile care pot fi auzite în Finlanda (românilor fiindu-le mai ușor de perceput această muzică).

Iar finalul piesei *Deesis*, „jucându-se” și apoi terminând pe un unison prelung, a fost extrem de frumos, sublim chiar, impresionant.

Festivalul internațional Vara Magică

Grigore CONSTANTINESCU

I. Recital Alexandru Tomescu

Sugestia *Verii Magice*, care a debutat în 9 iulie 2014, anunță bucuria publicului bucureștean de a asculta la Ateneul Român concerte timp de două luni – iulie, august – în “serile de miercuri”. Cu inventivitate și consecvență, Dorin Ioniță știe să-și aleagă colaboratorii, marea muzică și artiști de faimă, majoritatea muzicieni români din țară și de peste hotare, pentru a clădi arhitectura sonoră a timpului petrecut împreună. Sălile au fost până acum arhipline, ceea ce ni se oferea a avut consecvența îmbinării calității cu diversitatea.

Cu o carieră impresionantă, primul invitat era Alexandru Tomescu, liderul tinerei generații de violoniști români. Pretutindeni publicul și presa apreciază la superlativ personalitatea charismatică a artistului, profunzimea și frumusețea interpretărilor sale. În deschiderea Festivalului muzical *Vara magică*, Alexandru Tomescu a readus în fața publicului cele **24 Capricii pentru vioară solo** de Nicolo Paganini. Argumentele succesului continuu al acestei capodopere de virtuozitate romantică strălucitoare au fost confirmate de Interpretarea lui Alexandru Tomescu, **Capriciile** reprezentând pentru el un subiect de prim-plan în ultimele stagioni, un reper al carierei violonistice care include titlul de laureat al Concursului Paganini, la Genova. În mâinile tânărului artist se găsește celebra vioară Stradivarius Elder – Voicu din 1702, instrument de o inestimabilă valoare, ce face parte din Patrimoniul Național al României, câștigată prin concurs, pentru al doilea sezon, anul acesta.

Cu o remarcabilă forță – concentrare, concepție, stil,

virtuozitate, rezistență scenică – Alexandru Tomescu și-a pledat opțiunea repertorială convingându-ne din nou că vocația și talentul sunt temelia prestigioasei sale cariere. I-am urmărit interesați cântul în etapele succesiunii acestor Capricii, cu motivații diverse ca ritmică, melos, registrație, ambient expresiv, înțelegând că acumulările reluărilor capodoperei, în ultimii ani, înseamnă foarte mult pentru locul ocupat în cariera sa de violonistica paganiniană. În acest sens, putem aprecia că reluarea este mereu un

de la o țară europeană la alta. Acum însă, prioritatea prezențelor specifice este subliniată în “Vara Magică”. Primul dintre aceste ansambluri invitate *Orchestra de Tineret a Moldovei*, beneficiază de o colaborare pentru concertul bucureștean cu tânărul dirijor român Gabriel Bebeșelea. Impresia de ansamblu a formației de coarde inițiate la Chișinău de Adriano Marian, fiind deosebit de bună, pozitiv receptată de public. Studiul unui repertoriu complex ca varietate stilistică a preocupat Orchestra,

pas mai sus în oferta sa interpretativă, iar **Capriciile** sunt mereu noi și pasionante, pentru interpret și ascultător, în întâlnirile succesive de-a lungul timpului petrecut cu noi în dialogul Tânărului maestru cu publicul.

II. Orchestra de tineret a Moldovei.

Unul dintre elementele de mare interes al Festivalului internațional “Vara magică”, oferit melomanilor bucureșteni de către Asociația culturală *Lanto Communication*, este reprezentat de invitarea mai multor Orchestre europene de tineret. Este vorba de ansambluri care, de-a lungul stagiunilor Mileniului II, nu își pot afla încă programarea meritată, indiferent de succesul de public cunoscut cu performanțele lor. Inițiativa organizării unor asemenea ansambluri reprezintă, mai de curând, preocuparea de a se oferi generațiilor în curs de formare o modalitate și experiență artistică educativă extrem de diferită, din constatarea noastră,

pentru cele mai pregnante caracteristici, de la Mendelssohn (destul de neinteresantul **Concert în re minor pentru vioară**, cântat fără vlagă), la Piazzola (**Anotimpuri la Buenos Aires**), Șostakovici (**Simfonia de cameră op.110a**) și ajungând la concluzia marelui repertoriu romantic rus cu **Serenada pentru coarde** de Ceaikovski. Formația și-a derulat discursul spectaculos și crescând ca efect, cu o evidentă pregnanță ritmică, unitate de sonorității (în care violoncelul și-a câștigat mai multe aplauze decât violinele, oarecum prea incisive). Oricum, momentele de ansamblu s-au impus în muzica lui Șostakovici, au avut o variație expresivă zigzagată în lumea amero-latină a tangourilor argentinieni (Strălucită însă demonstrația solistică a foarte tânărului violonist moldovean Dmitri Pocitari) și s-au impus prin eleganța romantică ceaikovschiană. Entuziasmat de relația cu *Orchestra de tineret din Moldova*, dirijorul Gabriel Bebeșelea a obținut succesul scontat, pentru care pledează realizările sale din ultimele stagioni de concerte și spectacole.

Farmecul și magia Vienei, la Ateneul Român

Grigore CONSTANTINESCU

Am petrecut aproape trei ceasuri, în sala mare a Ateneului Român, ascultând cel de al treilea concert din ediția a III-a a Festivalului Internațional "Vara magică", stimulați de pulsul ternar a inimii muzicii vieneze, valsul. Nimic mai adevărat decât această magie muzicală, unitară, diversă și răspândită în lume, așa cum au demonstrat-o și interpreții invitați de *Lanto Communication*. Principalul ghid al călătoriei sonore, Maestrul Valentin Gheorghiu, revine adesea pe podiumul de concert în dorința de a oferi iubitorului de

Frederic Chopin și **Valsul în la minor**, tot în versiune de pian la patru mâini, scris la Paris cu amintiri vieneze. Descins din muzica de film, pentru a omagia lumea valsului, Hacıaturian și-a arătat în **Valsul în la minor** nostalgia și sensibilitatea pentru modelul vienez inspirator. Așa și-a imaginat cursul Dunării și Iosif Ivanovici, invitându-ne să coborâm de la Viena, pe marele fluviu, pe ambarcațiunea al cărui cârmaci, cu versiune refăcută a partiturii originale, era Valentin Gheorghiu. Am ajuns cu îndrumătorul călătoriei noastre la Maurice Ravel, cel care mărturisea dorința de a compune "un mare vals pentru a omagia memoria lui Strauss, nu Richard, ci Johann". Proiectul poemului coregrafic **La Valse**, dedicat Vienei, versiunea pentru două pianе, l-a prezentat compozitorul, în primă audiție, împreună cu Alfredo Casella, în *Kleiner Konzerthausaal* din capitala austriacă, acum un secol. Nu-mi aduc aminte, până miercurea trecută, să-l fi ascultat la Ateneul Român... La violoncel, Marin Cazacu, în duo cu ghidul pianistic al călătoriei noastre,

Mihaela Martin

Marin Cazacu

Valentin și Roxana Gheorghiu

frumos, împreună cu partenera sa de viață și scenă, Roxana Gheorghiu, astfel de clipe muzicale inspirate. Programul vienez a început cu mărturisirea de afecțiune pentru unul dintre geniile vieneze magice, din adolescența Romantismului, Franz Schubert. Cei doi interpreți au ales, din sutele de valsuri care făceau să danseze prietenii compozitorului în legendarele schubertiade, **Opusul 9a**. Cum este lumea acestor dansuri? Un lanț de "un-doi-trei", cu subiecte asemănătoare nestematelor ce pot alcătui un colier cu sclipiri de secunde ale motivelor auzite și nerepetabile. Minunat! Câteva momente din **Valsurile op.39** de Brahms, legănând pasul spectacolului liric între melancolie ori ambient vesel, ne-au demonstrat prețuirea acordată de acest venerabil Maestru pentru muzica lui Johann Strauss. Ghidul nostru, Valentin Gheorghiu, a ales apoi muzica polonezului care și-a început cariera internațională, la 19 ani, în Viena:

plimbându-se pe străzile Vienei nocturne, a evocat amintiri de adolescență în cele câteva momente faurēene legănate ritmic, **Après un rêve**. Mihaela Martin, cu vioara sa vrăjită, a schimbat apoi cu Valentin Gheorghiu replici dintr-un **Scherzo în do minor** de Brahms, pregătind întoarcerea la "modelul Schubert" ce înlănțuia dansurile celor șase Dumki din ultimul **Trio op.90**, compus de Dvorak. Muzica reunea, în caleidoscopul de sentimente și trăiri, artiști deja prezenți pe scenă, Martin-Cazacu-Gheorghiu, Maeștri care au luminat astfel sala Ateneului. Armonioasa reuniune vieneză de compozitori și interpreți aștepta un argument final al momentului trăit magic împreună cu noi. Dacă ar fi să plecăm cu o amintire statornică de la acest concert, cred că minunata melodie a violoncelului, preluată de vioară și pian, din **Adagioul Trioului nr. 4** de Beethoven, oferită ca supliment, este simbolul autentic al inimii muzicii vieneze.

Muzica, punte între generații

Loredana BALTAZAR

Față în față, pe podiumul Sălii Radio, un maestru al baghetei – Cristian Mandeal – și Orchestra Română de Tineret, sau, altfel spus, experiența maturității artistice și exuberanța tinereții interpretative!

Guverând cele două forțe umane – individuală și colectivă, aproape două ore de muzică de cea mai bună calitate au convins spectatorii acestui eveniment cultural special că există mostre sonore din repertoriul universal

care pot ridica sala în picioare, datorită valorii lor expresive. Supus gesturilor ferme, de o rigurozitate atent controlată, ale maestrului Cristian Mandeal, Orchestra Română de Tineret a oferit publicului bucureștean în ultima decadă a lunii iunie o avanpremieră a apariției sale concertistice pe scena festivalului internațional „Young Euro Classic”, ce urma să aibă loc cu câteva zile mai târziu la Berlin. Și nu mi se pare deloc lipsită de importanță, în acest context, mențiunea că, la același festival, au mai fost invitate anul acesta, alături de Orchestra de Tineret din România, formații similare de din SUA, China, Franța, Germania și Rusia!

Debutând cu imnul festivalului berlinez compus de Ivan Fischer (deja inclus în repertoriul fiecăreia din cele șase orchestre ce urmau să evolueze pe scenă), programul orchestrei conduse de Cristian Mandeal a cuprins o suită din cele mai sensibile și totodată dificile pagini romantice și moderne ale literaturii muzicale. Complex ca paletă coloristică și dens ca arhitectură structurală, acest program necesita un efort susținut și constant de modelare a gestului interpretativ, căruia tinerii instrumentiști au trebuit să-i facă față, începând cu cele *Trei dansuri românești* ale lui Theodor Rogalski până la acordurile finale ale celei de-a șasea simfonii semnate de Ceaikovski, „*Patetica*”, parcursul interior fiind jalonat de încă două creații de

referință ale secolului trecut: *Rapsodia spaniolă* de Maurice Ravel și *Dansul celor șapte voaluri din opera Salome* de Richard Strauss.

Dacă atât tablourile sonore ale lui Rogalski cât și *Dansul celor șapte voaluri* ale Salomeei (R. Strauss) au avut senzualitate timbrală și o concretețe imagistică rafinat gradată până la insinuări subtile ale vizualului, *Rapsodia spaniolă* a lui Ravel s-a reconstruit pe sine dintr-un puzzle ritmico-intonațional temperamental cu inflexiuni iberice; însă, dintre toate cele patru piese enumerate anterior, cea care s-a detașat vizibil ca moment interpretativ de vârf al întregului traseu muzical a fost „*Patetica*” ceaikovskiană, oglindă semnificativă a temperamentului slav, atât de vulnerabil la nivelul metamorfozelor stării interioare, exploziv-implozive.

Sub formă de bis, Valsul din suita „*Masquerade*” de Aram Hacıaturian și Polka „” de Johann Strauss au constituit răspunsul elocvent al orchestrei la aplauzele repetate ale spectatorilor și, totodată, o posibilă direcționare către un final relaxant al întregii serii concertante înveșmântate în haina tinereții.

După doar trei seri, la “Young Euro Classics”, același ansamblu (afiliat, din acest an, Centrului Național de Artă “Tinerimea Română”, sub conducerea maestrului Marin Cazacu) obținea respectul publicului german și aprecierea criticii de specialitate, ca recompensă binemeritată pentru calitatea actului său interpretativ și pentru dimensiunea empatică a comunicării artistice:

“Orchestra Română de Tineret poate fără nicio problemă să țină pasul cu orchestre de talie mondială. Chiar și orchestre de top pot lua ca exemplu tinerii muzicieni români.”

“Una dintre cele mai bune interpretări ale *Pateticii*. La sfârșit a trebuit să ne ținem răsuflarea.”

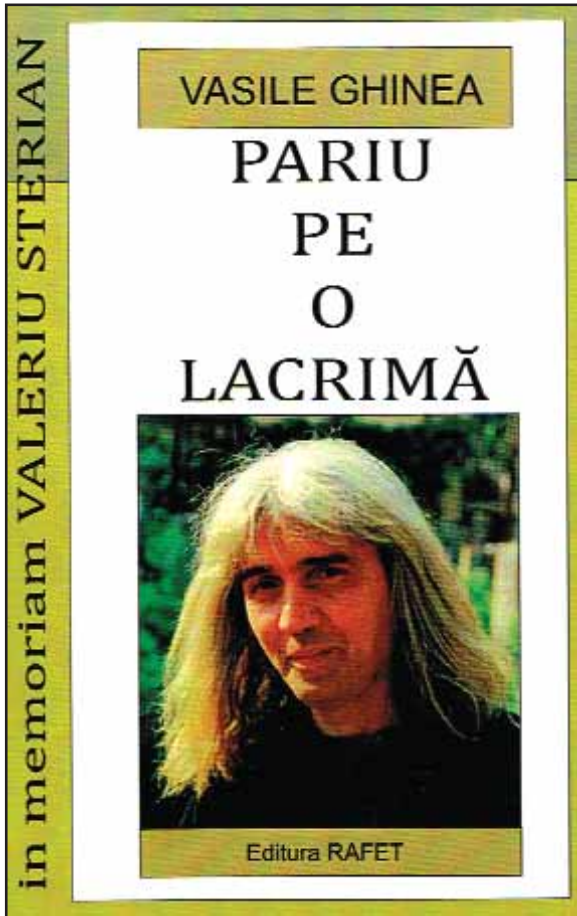
“Orchestra Română de Tineret, împreună cu dirijorul său Cristian Mandeal, a reușit pentru prima dată în acest sezon, să ridice publicul în picioare.”

“Ce seară plină de elan de la prima la ultima secundă,... cu minunații tineri români care vin din noua generație!”

Un motiv în plus de a elogia pleiada de muzicieni care aureolează și astăzi România pe scenele lumii, prin talentul și dăruirea lor! (Foto. Virgil Oprina)

Vasile Ghinea – Pariu pe o lacrimă

Cu puțin timp înaintea concertului „In memoriam Valeriu Sterian” de la Râmnicu Sărat,

editorul Constantin Marafet (directorul editurii Rafet, la care apare cartea) inițiază apariția unui volum biografic dedicat artistului, realizat cu ajutorul cantautorului Dan Manciulea și poetului Vasile Ghinea. Elaborat în doar două săptămâni, volumul nu avea cum să depășească dimensiuni reduse: are doar 54 de pagini, din care biografia propriu-zisă ocupă 19 pagini. Acestea sunt urmate de 17 pagini cu fotografii inedite alb-negru, apoi de un interviu cu Doru Sterian (fratele artistului) realizat de Cornel Tudose și de fragmente sau cronici din presa vremii.

Născut la 21 septembrie 1952, Valeriu „Vali” Octavian Sterian a fost răpus de cancer la numai 48 de ani, la 16 septembrie 1999, dar flacăra muzicii o duce mai departe fiul Oliver (absolvent de Conservator), bateristul formației

Volta. A terminat psihologia, iar în timpul studenției formează duo-ul „Vali și Carmen” cu care se impune în sfera muzicii folk. Își continuă traiectoria ca solist, lansând cântece cu puternic impact (de neuitat rămâne „Vino Doamne” - intonat deseori în Piața Universității), înregistrând albume bine primite și efectuând turnee în străinătate. Își alcătuiește formația „Compania de sunet”, devenind practicant al folk-rockului, și își amenajează studioul B’inișor, unde se imprimă numeroase discuri folk ale colegilor săi.

Concitatini săi nu l-au uitat: a apărut acest volum, școala nr. 8 poartă numele său, se organizează un festival folk în memoria sa. Frumos ar fi ca și alte localități să-și cinstească artiștii în acest fel....

Cristian Ghica – ROCKescu

Un volum cu format și copertă aparte, un titlu interesant, apărut la editura

România pur și simplu în 2014.

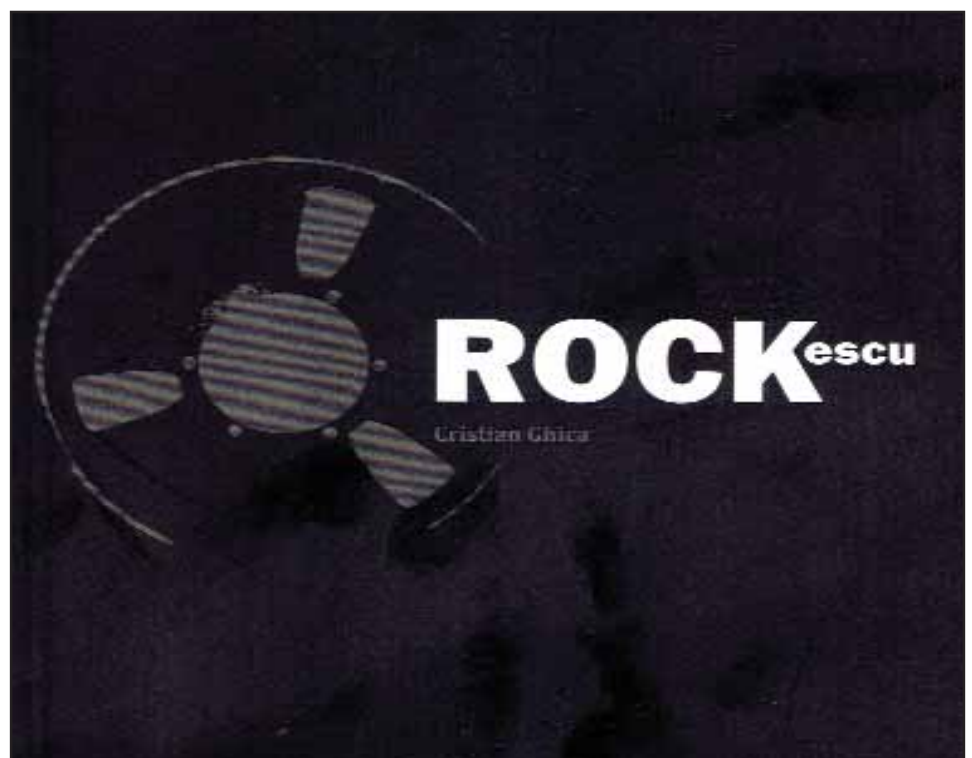
Sumarul este asemuit conținutului unui album discografic, fiind intitulat Tracklist și cuprinzând Side A - ROCK și Side B - escu, plus „În loc de prefață” și „Bonus Track” (Postfață), în total 168 de pagini împărțite în 16 capitole.

Tânărul autor din Caracal mărturisește că a scris cartea într-o lună, cu frenezie nebună, pentru a zugrăvi cu candoare și sinceritate lumea reală a adolescenței sale. Câțiva elevi se simt legați prin audierea muzicii rock, care-i face să se simtă aparte și să vadă în alt mod realitățile din jurul lor - de altfel muzica nu constituie, paradoxal, filonul principal al volumului, ci considerațiile morale, economice, politice, referitoare la societatea românească de după 1990.

Tineretea autorului îl face să considere că spiritul rock de frondă nu a existat la noi în anii comunismului, ci a apărut doar după 1990, iar depărtarea de marile centre muzicale ale țării îl duce la ignorarea totală a formațiilor noastre de gen, toate referirile făcându-se la grupuri străine - păcat....

Pagini interesante despre viața și pasiunile muzicale ale adolescenților care edifică societatea noastră actuală.

Recenzii de **Dan CHIRIAC**

Gărâna Jazz – Un festival la vârsta majoratului

Florian LUNGU

Ajuns în lunga vară ploioasă la ediția a XVIII-a, **FESTIVALUL INTERNAȚIONAL DE JAZZ GĂRÂNA 2014** (10 – 13 iulie) s-a vădit în chip indubitabil cea mai împlinită, mai echilibrată, mai relevabilă sub aspect valoric înfățișare artistică de până acum a acestui veritabil **Mecca** autohton al jazz-ului – loc de pelerinaj unde mii și mii de dreptcredincioși întru muzică vin să-și dăruie prinosul devoțiunii pe altarul Artei Creativității pure, fie ei din Timișoara, din toată țara, chiar și depășindu-i fruntariile. Vorbim, firește, despre o mega-sărbătoare muzicală ce și-a dobândit deja, indiscutabil, dreptul de a fi un **brand cultural** al României. Căci de la un agreabil „party între prieteni” ce se derula prin 1997 în curtea hanului din Gărâna al lui **Gigi Tăuș**, la fenomenul sonor strămutat acum un deceniu în încăpătoarea **Wolf's Meadow** din același miraculos areal, **GĂRÂNA JAZZ FESTIVAL** se recunoaște drept vrăjitul tărâm al regăsirii de sine, al fraternizării spiritelor, al triumfului artei cu majusculă dar și al comuniunii cu Mama Natură de o rară generozitate...

Ei bine, cu cine s-a gândit să ne regaleze la această a XVIII-a ediție, (încă) „tânărul și neliniștitul” **Marius Giura** (cu ceilalți „giurați” of his family, **Gabriela, Bebe, Caius Giura**), după o matură chibzuință de vreo numai treisuteșazeciși... de zile și nopți de neodihnă, de alergat după sponsori, mii de telefoane, mail-uri, acte, negocieri? Cu oferta unui program pe cât de opulent, pe atât de seducător, coroborând contribuțiile creative ale celor aproape șazeci de artiști invitați din zece țări, incluși în nu mai puțin de 16 recitaluri pe impunătoarea scenă din Poiana Lupului. Un **Line up** de excepție!

Contribuția românească a apărut plină de miez, reprezentativă pentru generația medie și cea tânără a jazzman-ilor noștri. Ne referim îndeosebi la două personalități accentuate. Pianistul-compozitor-profesor **Mircea Tiberian** s-a implicat în argumentarea creativității contemporane prin proiectul „Both Sides Of The River”, un program bazat cu predilecție pe **instant composing** propus împreună cu o excelentă secție ritmică probată în ultimii opt ani, americanii **Chris Dahlgren** - contrabas, **John Betsch** - baterie, ca și cu saxofonistul flautist timișorean invitat **Liviu Butoi**. La

rândul său **Pedro Negrescu**, basist, dirijor, compozitor a etalat o formulă internațională, cu coechipierii **Cseke Gabor** (pian) și **Mohay Andras** (baterie) din Ungaria, toți trei cu trup și suflet angajați în tălmăcirea a opt compoziții originale ale protagonistului, inclusiv piesa „Hapy” dedicată fiicei sale, titlu ce va da genericul unui nou album discografic aflat în pregătire. Într-o benefică replică a generațiilor, mai recent afirmată dar impunându-se printr-o activitate ferventă pe mai multe scene europene, tânăra, talentată, multi-premiată **Elena Mândru** (26 de ani) din Cluj, vocalistă și compozitoare, a aliniat pe scena gărâneană grupul „**Finnnection**” cuprinzându-i alături de ea pe patru tineri instrumentiști finlandezi, violonistul **Sampo Hiukkanen**, pianistul **Tuomas Juhani Turunen**, contrabasistul **Eero Seppä**, bateristul **Anssi Tirkkonen**, cei cinci tineri muzicieni oferind auditorilor noi creații proprii ale cântăreței și ale pianistului, plus

Joey De Francesco

două compoziții semnate de **Johnny Răducănu** și de **Marius Popp**. Iar ca reprezentanți ai Timișoarei, i-am reascultat pe interpreții atât de activului **Trio „Jazzybit”**, adică organistul **Teodor Pop**, gitaristul bas **Mihai Moldoveanu** și bateristul **Szabo Csongor Zolt** (mezinul Festivalului), în susținerea unui ambițios program alăturând zece compoziții de grup.

Cum **Teo Pop** a avut un foarte serios concurent în persoana exponentului nr. 1 în lume în interpretarea la orgă electronică Hammond, **Joey DeFrancesco**, ajungem astfel la numele reprezentanților **patriei** jazz-ului, Statele Unite ale Americii. Nume de certă rezonanță ce s-au constituit drept veritabile capete de afiș ale actualei ediții. În prima seară a devenit pe merit subiect al admirației unanime notoriul trompetist **Dave Douglas**, prezent pe muntele Semenic în fruntea teamului propriu „**The Riverside Quartet**” (numit astfel după titlul celui mai recent lansat CD al grupului) din care face parte remarcabilul basist **Steve Swallow** și doi înzestrați tineri instrumentiști canadieni, frații **Chet Doxas** - saxofon tenor și **Jim Doxas** - baterie. Într-o

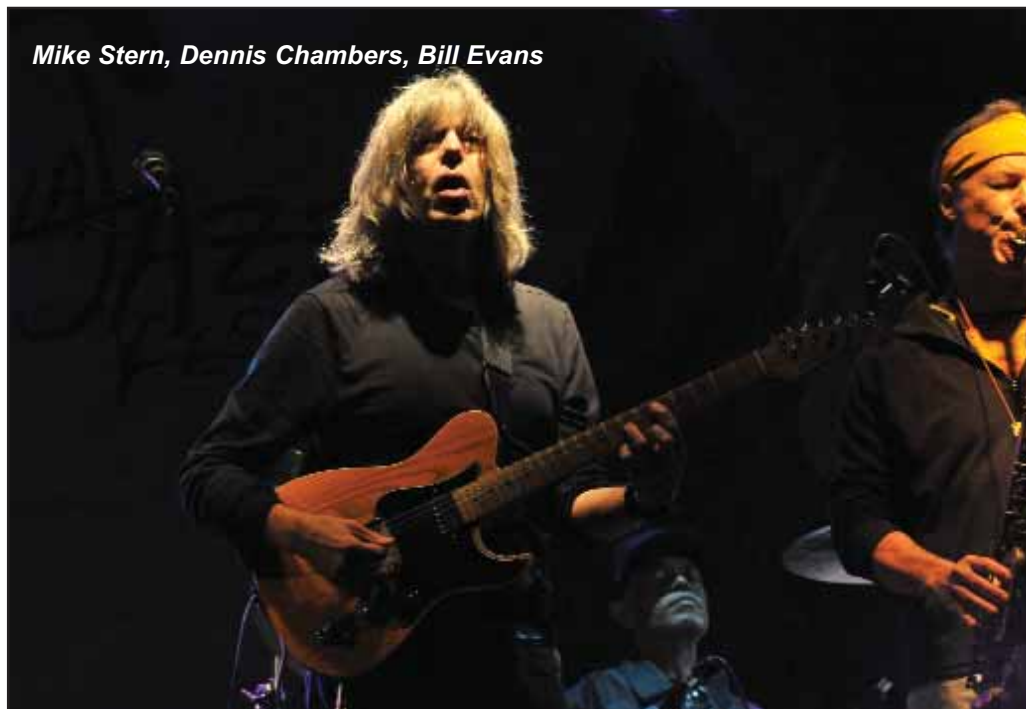
formă de zile mari, super-performantul organist, trompetist și vocalist **Joey DeFrancesco** a incendiat asistența cu al său trio exultând de swing – în componență, alături de lider, ghtaristul **Jeff Parker** și bateristul **George Fludas**. Să amintim că **Joey DeFrancesco** și virtuozul baterist **Dennis Chambers** l-au secundat în octombrie 1993 la Sala Palatului din București pe **John McLaughlin**... Organistul și bateristul s-au regăsit peste arcul timpului la Gărâna în 2014, însă în grupuri diferite, **Dennis Chambers** aparținând **Quartetului** copilotat măiastru de doi reductibili instrumentiști, ghtaristul **Mike Stern** și saxofonistul **Bill Evans** (amândoi colaborau prin anii '80

Ca de fiecare dată, nu au lipsit instrumentiștii de jazz de linia întâi ai continentului nostru, bineînțeles la loc de frunte figurând mai ales nordicii, inventivi promotori ai tendințelor contemporane. Din Norvegia, Suedia și Marea Britanie, am aplaudat „**Marius Neset Quartet**” cu protagonistul la saxofon tenor, **Peter Eldh** la contrabas, **Joshua Blackmore** - baterie și **Jim Hart** la vibrafon. Și tot din Norvegia „**Arve Henriksen Band**” – trompetistul compozitor lider avându-i drept parteneri pe compatrioții **Jan Bang** - sampler, **Stian Westerhus** - ghtară, **Ingar Zach** - baterie. Ghtaristul - om orchestră **Stian Westerhus** s-a afirmat și într-un interesant recital solo, ajutat de un complex instrumentar electronic. Din Suedia a sosit apreciatul band condus de ghtaristul de marcă **Ulf Wakenius**, cu pianistul **Lars Jansson**, basistul **Paul Svanberg** și bateristul **Jesper Bodilsen**. Acordeonistul finlandez **Kimmo Pohjonen** a atras mai mult ca showman decât ca muzician. Am putut sesiza indicele de originalitate al programului oferit de „**Trio Libero**” în frunte cu apreciatul saxofonist britanic **Andy Sheppard**, însoțit de basistul francez **Michel Benita** și de bateristul scoțian **Sebastian Rochford**. Cu adevărat inventivi s-au recomandat și instrumentiștii polonezi reușiți într-un sui generis „**Imaginary Quartet**” condus de violonistul

Adam Bałdych, cu pianistul **Paweł Tomaszewski**, basistul **Michał Barański** și bateristul **Paweł Dobrowolski**.

Ar mai fi multe de spus despre standul de discuri al magazinului „Andante Music”, despre lansări de cărți (semnate de **Mircea Tiberian**, **Doru Ionescu**, **Adriana Cârțu**), de discuri (**Elena Mândru**, **Horea Crișovan**, **Exit Oz**, **Mircea Tiberian**), expoziții foto (**Liviu Tulbure**) și de artă plastică (**Valeriu Sepi**, **Elisabeth Lili Ochsenfeld**), despre tricouri personalizate, afișe și alte suveniruri, despre specialitățile gastronomic-culinare (don't forget tentantul gulaș al lui **Gigi Tăuș**!) dovedind odată în plus că am trăit un eveniment de... bun gust. Și fiindcă **Festivalul** bănățean a ajuns o veritabilă industrie, să menționăm că și la prezenta ediție a molipsit întreaga zonă cu jazz, favorizând în paralel o mini-stagiune ce s-a derulat spre orele prânzului vineri, sâmbătă și duminică la bisericile din Văliug, Brebu Nou și în locația-mamă a Festivalului; curtea hanului „La răscruce” din Gărâna...

Bravo Jazz Banat! (Foto: Liviu Tulbure)

Mike Stern, Dennis Chambers, Bill Evans

cu **Miles Davis**!), într-al lor **band** remarcându-se și admirabilul ghtarist bas **Tom Kennedy**. După umila opinie a semnatarului acestor rânduri, recitalul lor a marcat un triumf al succesului la public în finalul apoteotic al Festivalului, după cum pe coordonatele succesului s-a înscris și așteptata evoluție scenică a actualei întruchipări **fusion** a legendarei formații „**King Crimson**” (46 de ani de la înființare!), sextetul „**The Crimson ProjeKct**”, însumând contribuțiile, alternative dar și concomitente, a două trio-uri: așadar doi basiști, aprecistul **Tony Levin** și viguroasa **Julie Stick**, doi ghtarști, celebrul **Adrian Belew** (și vocalist) și **Markus Reuter**, doi bateriști, energicii **Pat Mastelotto** și **Tobias Ralph**. Sub aspect valoric vorbind, unul dintre punctele culminante ale Festivalului l-a constituit recitalul **Sextetului** „**Colors Of A Dream**” condus de prestigiosul trompetist **Tom Harrell**, grup relevându-i ca distinctivi improvizatori pe saxofoniștii **Wayne Escoferry** și **Jaleel Shaw** secundați de o bună secție ritmică – **Ugonna Okegwo** la contrabas și **Jonathan Blake**, baterie; împreună cu ei, așteptată ca o mare surpriză, cântăreața de culoare **Esperanza Spalding** s-a dovedit din păcate o apariție scenic-interpretativă destul de ștearsă.

Top estival

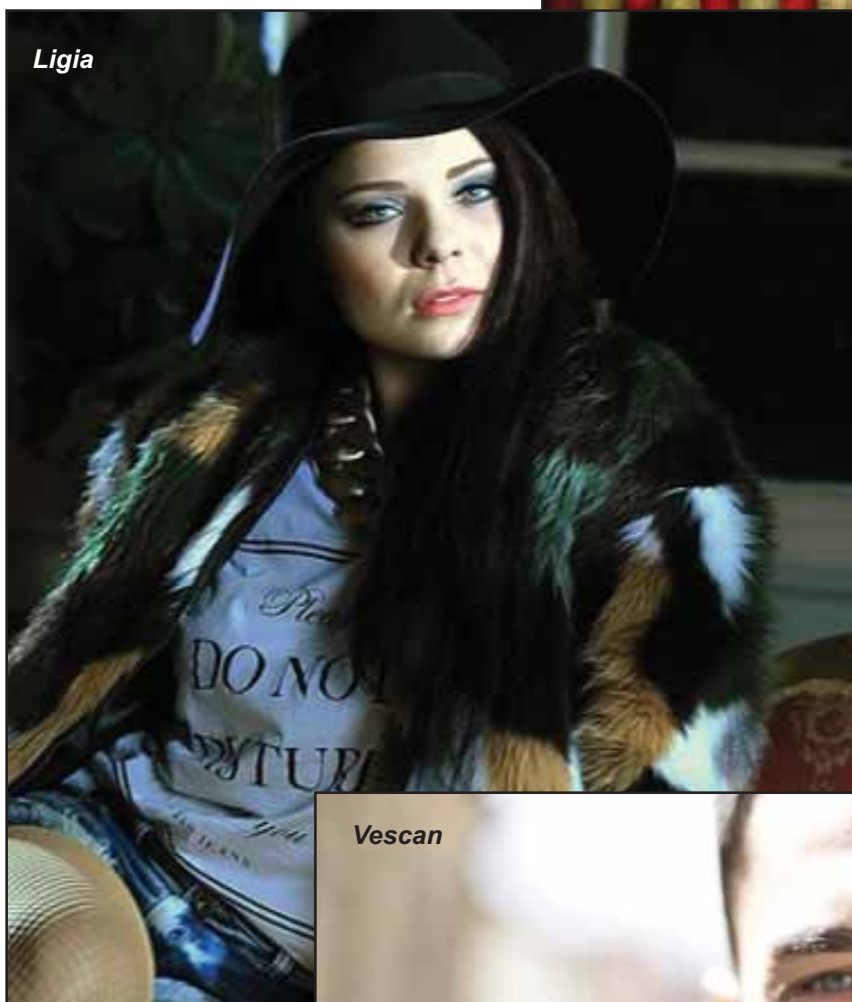
Marius GHERMAN

Am mai scris-o, spus-o și o repet: raportat la populație, cu certitudine Focșanii bat de departe orice alt oraș în ce privește frecvența și consistența valorică ale concertelor publice programate în marea Piața a Unirii. Sunt câteva evenimente majore în fiecare an (fericiți localnicii, fiindcă aceste reprezentații sunt gratuite!), culminând cu Revelionul în aer liber; dintre acestea se detașează "Zilele municipiului Focșani", la cele trei reprezentații asistând în minunatele seri de vară circa 20.000 de spectatori! Explicația audienței uriașe este una foarte simplă:

ce s-a și întâmplat, mai mult ca oricând piața răsunând, reluate din mii de piepturi tinere, de refrenele pieselor cu milioane de vizualizări de pe youtube. O singură sugestie: între festivalul de folclor și programul modern (în care a fost totuși puțin cam mult hip-hop) se impunea

Maximilian

Ligia

un "tampon" cu secvențe de muzică ușoară (inexplicabil neglijată la aceste manifestări) sau etno, pentru a se evita trecerea prea bruscă.

Clujeanul Vescan și petroșeneanul Doddy au încălzit serios spectatorii cu titlurile lor de succes: "Poze de album", "Pleacă", "Piesa mea preferată", "Nici o zi fără tine", pentru ca Vescan s-o aibă alături pe podium pe populara Alina Eremia în super-hitul estival "În dreapta ta". "Crescută" de regretații Titus Munteanu și Cornel Fugaru, Alina Eremia are acum 21 de ani, este o domnișoară încântătoare și se bucură de o popularitate ieșită din comun în rândul adolescenților, în urma apariției în serialul "Pariu cu viața" și în trupa LaLa Band. A cântat cu siguranță (să nu uităm că este laureată a unor festivaluri internaționale din

Vescan

președintele C.J., Marian Opreșan, a purces la un sondaj de opinie în rândul tinerilor, urmând a le aduce în dar titlaturile de maxim succes în topurile estivale. Ceea

Egipt, Malta, Belarus) “Cum se face”, “With or Without You”, “Tu ești vara mea”. Băcăuanul Claudiu Husaru a adoptat pseudonimul Maximilian din 2008, odată cu lansarea albumului “Volumu’ la

bine” sau “Oare știi?”. Din 2008 se dedică unei cariere solistice, înlănțuind hit-uri cum ar fi “În lipsa mea”, “Preocupat cu gura ta”, “Am bani de dat”, “Plec pe Marte”, “Dream Girl”, “Dincolo de cuvinte”,

Seara a treia a festivalului ne-a prilejuit reîntâlnirea cu frumoasa Ligia Moldovan, care anterior colecționa premii la concursurile de muzică ușoară. Asemeni altor colege ale sale, a “cârmit-o” către genurile muzicale dansante, mai profitabile, lucrând cu Florin Nedelcu (“Live Artists”) la casa Lanoy Production. Alături de Alama (Siakas Evangelos), Ligia a cântat melodiile care au transformat-o într-un idol tânăr: “Destul de vară”, “Helena”, “Ca în Asia”, “Greek love”, revenind apoi pe scenă, în ovațiile publicului, pentru a cânta, împreună cu F. Charm, inevitabilul “30 de grade”, 8 milioane de vizualizări pe Youtube. De fapt, aceste colaborări, așa cum discutăm cu Andreea și Radu Fornea, au fost “clou”-ul festivalului, pentru că n-am avut de-a face doar cu o înșiruire de recitaluri: F. Charm a cântat și cu Ligia și Rolla Sparks, Maximilian cu MefX, Vescan cu Alina Eremia, Smiley cu Kaan... F. Charm este producător de top, colaborând cu

Maxim... ilian!”. A colaborat de-a lungul timpului cu toate vedetele genului hip-hop, la Focșani dinamizând atmosfera cu titlurile sale “Aseară (Haș-Haș)”, “Maxim, am spus” și mai ales “Sophie”; acesta din urmă, cântat împreună cu MefX, are nu mai puțin de 11 milioane de vizualizări pe YouTube! Un recital internațional a fost cel oferit de turcul Kaan (a revenit mai târziu pe scenă pentru a cânta “Criminal” alături de Smiley) și de Foti, fost component al trupei Culture Beat; veniți direct de la Dubai, cei doi au oferit un show dinamic. Vedeta primei seri a fost piteșteanul Andrei Tiberiu Maria, alias Smiley, cel care din 2001 și-a legat numele de formația Simplu, cu succese cum ar fi “Oficial îmi merge

“Acasă”... Este vedetă TV, aureolat cu numeroase premii, erou de film și, alături de formația sa, a fost

într-o formă senzațională, confirmându-și statutul de superstar actual.

Alina Eremia

Delia, Emil Lassaria, Alessia, Sonny Flame, Lora, Miss Mary (“Rollin”). Recitalul său a inclus o parte din

F. Charm

invitației Fanfara din Calafindești (Suceava), Buciumașii din Spulber (Vrancea), ansamblul maghiar Kikerics din Sighișoara (Mureș), “Comoara Vrancei” din com. Năruja, ansamblul ucrainian “Kolomeika” din Siret (Suceava), ansamblul “Codru” de la Orhei (Republica Moldova), “Efem Ardeniz” din Turcia (interesant instrumentul tradițional “balama”, cu solista Aybiike), ansamblul sârbesc “Akud mladost” din Timișoara, cel grecesc din orașul Mesologhi, condus de Anghelos Stamatis și, firește, cu apariții consistente, ansamblul gazdă și organizator, “Țara Vrancei”. În felul acesta, Zilele municipiului Focșani, dublate de un târg de produse și tradiții locale, s-au adresat unui public larg, nu numai tineretului, succesul fiind și de această dată unul de excepție.

titlurile care l-au făcut atât de popular: “Departa de tine” (5 milioane de accesări pe youtube), “Nici măcar 1 milion”, “Broken wings”, “Aproape de tine”, “Leonardo”, “Roz sau gri”. Între “pupilele” sale de la Lanoy Production se numără și Rolla Sparks (Olga Cristiana), pe care a chemat-o lângă el pe scenă pentru “TNT” sau “Shimmy Yo”. Descoperită și lansată de Titus Munteanu la TVR, Janina Nicoleta Ghinea (Nicole Cherry) este, la 15 ani, adulată de mulți adolescenți, dar ar fi bine să învețe ce este modestia, pentru că mai e drum lung până a deveni vedetă. Ea a cântat, cu câțiva instrumentiști proprii, “Memories” (9 milioane de vizualizări), “Yes I Can” și “Vara mea”. În finalul festivalului, trupa Taxi a aniversat, împreună cu 10.000 de spectatori entuziaști, 15 ani de carieră fructuoasă, cu 7 albume (între care “Romantica”, “Americanofonia”, “Politica”), o reprezentare a României la Eurovision, peste o mie de concerte, zeci de premii și videoclipuri. Dan Teodorescu și colegii săi n-au putut ocoli titlurile care i-au făcut cunoscuți, între care “Cele două cuvinte”, “Aici sunt banii Dvs.”, “Criogenia salvează România”, “Luna”, “Te văd în toate femeile”, “Stelele care cad”, “Agentu ‘008”, cărora le-au dat viață cu umor și relaxare.

Prima seară, în întregime, și prima parte a celei de a doua au fost consacrate celei de a II-a ediții a festivalului internațional de folclor “Plaiurile Mioriței”, deschis cu atrăgătoare parade ale costumelor. O inițiativă frumoasă a ansamblului folcloric profesionist “Țara Vrancei”, condus de Maria Murgoci. La actuala ediție au răspuns

Smiley

Rolla Sparks

ORFEUL de AUR pentru Opera Comică

Tinerii artiști și-au mai adjudecat recent alte trofee, câteva internaționale, numărul premiilor

internaționale ridicându-se la 25, într-o galerie impresionantă la care se adaugă și 30 de premii naționale. Astfel, Opera Comică pentru Copii a obținut în Bulgaria, la cea de-a VI-a ediție a Campionatelor Europene de Folclor, EURO FOLK Festival 2014, Grand Prix-ul, titlul de Campioană Absolută și Trofeul "Orfeul de Aur", alături de Medalia de Aur, 5 Premii Speciale și Placheta "Orfeul de Aur". Găzduit timp de zece zile de superbe localități de la țărmul Mării Negre (Nessebar, Burgas, Sunny Beach și Saint Vlas) acest eveniment s-a

desfășurat sub egida Academiei Europene de Folclor, a EAFF, European Association of Folklore Festival (director Nikolov Kaloyan) și a EURO FOLK Academy.

"ROMANIA, Land of my Heart" s-a intitulat programul prezentat de tinerii și talentații artiști români, însoțiți și de data aceasta de directorul fondator, Smaranda Oțeanu Bunea. În semifinalele festivalului-concurs, Operei Comice pentru Copii i-au fost decernate Medalia de Aur, 5 Premii Speciale pentru soliștii vocali (Oana Șerban, Lucia Racoveanu, Roberta Enișor, Jennyfer Dumitrașcu și Bogdan Șerban) și placheta "Orfeul de Aur", distincții care le-au permis accesul în Marea Finală. În ultima seară de

festival ei aveau să triumfe, obținând trofeul suprem și un premiu în valoare de 1.000 de euro.

La succesul extraordinar al spectacolelor de muzică și dansuri românești a contribuit și baletul care a impresionat publicul spectator, juriul și organizatorii; Alexandra Corneanu, Theodora Munteanu, Andreea Soare, Claudia Iagăr, Alis Gheorghe, Sabina Chirilă, Andy Ardeleanu, Mihai Pricope, Daniel Manea, Ionuț Birjoveanu, Octavian Iuga și Andrei Dogaru. Acest succes se adaugă celor mai recente obținute de Opera Comică pentru Copii, una dintre cele mai apreciate instituții de cultură bucureștene. În aprilie artiștii au cucerit la la Sankt Petersburg, la cea de-a II-a ediție a SUPER DANCE Festival, Festivalul Internațional de Folclor și Dans Modern, Medalia de Aur și două premii I la două categorii (dans modern și dans popular). La sfârșitul lui 2013, la a XII-a ediție a Festivalului Internațional de Folclor de la Praga, românii au cucerit distincția Certificat of Excellence și calificativul Excellent, un alt premiu internațional cucerit imediat după Trofee și Premiile din Turcia (Certificat of Excellence la Mediterranean Culture and Art International Festival) și Bulgaria (Marele Premiu "Orfeul de Aur" la Black Sea Fest din cadrul EURO FOLK 2013).

La EURO FOLK Festival, considerat "Numărul 1" în Europa, participă anual între 9.000 și 15.000 de muzicieni, interpreți și dansatori din toată lumea. Este difuzat și preluat de zeci de posturi de televiziune și, prin intermediul World Wide Internet Television, EURO FOLK este transmis live online. Alături de România au fost prezente peste 70 de trupe și ansambluri artistice din țări de pe două continente, Europa și Asia.

Text și foto: **Oana GEORGESCU**

Rock simfonic

Anca **HERGHELEGIU**

Avanpremieră, să-i spunem așa, a avut loc cu ocazia unui concert intitulat "Autoportrete", găzduit de terasa mall-ului Promenada. A fost o reprezentație în întregime acustică, cunoscutele titluri ale formației Vunk (Pleacă, Înconjurul lumii, Dau alarma, Ploaie fără nori, Gata, Curat, ș. a.) fiind expuse într-o manieră de factură clasică, mai calmă, mai elaborată, ele urmând a fi cuprinse într-un DVD. Dacă la acest concert compozitorul George Natsis a fost implicat doar prin aducerea unui cvartet de coarde ce a

căpătat o cu totul altă anvergură. Organizat de ARCUB, concertul a fost inclus în "Bucharest Film Festival", aici Natsis având sub bagheta sa un ansamblu reunit de 44 de instrumentiști, având ca schelet Camerata Regală și suflătorii (brass plus sax) de la "Bucharest Jazz Orchestra". O orchestră tânără, de elită – în mare cea care l-a acompaniat pe celebrul Steve Vai în turneul european de anul trecut. Hit-urile formației Vunk au fost cântate în forma lor consacrată, trupei adăugându-i-se orchestra, cu un aport excepțional de culoare și spectaculozitate. Invitată a fost Monica Anghel, care a cântat în duet cu Cornel Ilie piesa de mare sensibilitate "Ploaie fără nori". Înafară de titlurile amintite anterior, atmosfera electrizantă creată de publicul care a făcut arhiplină Piața "George

cântat alături de Vunk, aranjamentele pentru cvartet aparținându-i, după două săptămâni lucrurile au

de publicul care a făcut arhiplină Piața "George Enescu" a fost sporită de interpretarea altor șlagăre, cum ar fi "Regele șoselelor", "Scapă-mă de ea", "Numai la doi". A fost cu adevărat un eveniment unic de rock simfonic de înalt nivel, din păcate anvergura sa, ne declară George Natsis, îl face greu repetabil; de ce însă nu, de pildă, în cadrul concertelor conexe de la Festivalul "G. Enescu"?

G. Natsis alături de Vunk

Vara lui Raoul

Octavian URSULESCU

Rareș Borlea probabil ajunge rar în Turda natală, cu atât mai mult cu cât primăria locală, asemeni multora, uită vedetele născute aici și invită pe bani grei

artiști din alte orașe! Situația îmi este personal familiară, fiindcă n-am fost NICIODATĂ invitat să prezint în județul meu natal, Mureș, de Consiliul județean, Prefectură, primăriile din Tg. Mureș sau Reghin, pentru că, se știe, nimeni nu e profet în țara lui... Dar în cazul lui Raoul este și mai explicabil, fiind cât se poate de ocupat – efect al popularității în creștere. Abia a lansat un nou album, la care a colaborat cu tânărul compozitor Marius Cristi Popa, că a și plecat pe litoral. Aici cântă seară de seară, împreună cu Gheorghe Gheorghiu și alți artiști, la faimoasa terasă "Cireșica" din Neptun, dar este implicat și în spectacolele organizate de Alexandru Bebe Mihu, în care apare alături de Mirabela Dauer, Maria Dragomiroiu, Romică Țociu și Cornel Palade, Petrică Mățu Stoian, Nicu Paleru. Asta doar pentru câteva săptămâni, pentru că după 20 august se urcă în avion și ia drumul Statelor Unite și Canadei, unde va fi protagonistul unor mari spectacole desfășurate la Chicago, Toronto, Oshawa și Hamilton. Cît despre programul toamnei, acesta este și mai încărcat, dar... totul la timpul său.

Știri interne

M. ANTON

ANA BANICIU lansează primul videoclip din cariera sa solo, pentru single-ul "Karma", scris și compus de **Mihai Ristea**. Piesa beneficiază de un videoclip plin de viață și culoare, în regia lui **Michael Mircea**. Ana Baniciu este membră a grupului

Sophia

LaLa Band și a jucat în serialele "Pariu cu viața" și "O nouă viață". În decembrie anul trecut a lansat prima piesă din cariera solo, "Iubire sau război", alături de rapperul Doddy.

Non-conformista **SOPHIA**, desemnată la Celebrity Awards "vedeta cu cel mai spectaculos

look din România", lansează o nouă piesă, de această dată în limba română. Este vorba de o compoziție a lui Shift, "Ziduri".

KATE LINN lansează al doilea single din cariera sa, "Wildfire". Artista s-a bucurat de succes încă de la primul single, "Ring my bell", cu care a reușit să ajungă în Top 10 din Turcia. "Wildfire" beneficiază și de un videoclip regizat chiar de producătorul piesei, Cristian Tarcea.

MAMAIA COPIILOR 2014, ediția a XIV-a

Oana GEORGESCU

Sute de copii și adolescenți foarte talentați au venit din toată țara la Constanța, unde a avut loc cea de-a XIV-a ediție a Festivalului Național de Creație și Interpretare „Mamaia Copiilor”. Pentru al cincilea an consecutiv, concursul a fost găzduit de Casa de

Andrei Tudor, Daria Crișan

Cultură a Sindicatelor. “Este o ediție super-bogată în materie de voci” – spunea directorul festivalului, Liviu Manolache, care dorește ca anul viitor să organizeze și o ediție folclorică a Festivalului „Mamaia Copiilor”.

Cifrele acestei ediții au fost impresionante. Peste 800 de interpreți, cu vârste cuprinse între 4 și 15 ani, „au luptat” în preselecții pentru a prinde un loc în marea finală a celui mai important concurs de interpretare și creație dedicat tinerelor talente. Au fost organizate preselecții în 11 orașe, urmate de patru mari selecții zonale. La Constanța au evoluat 300 de copii, care au prezentat 98 de momente muzicale, 20 de melodii în primă audiție și 13 show-uri, una dintre noutățile acestei ediții fiind introducerea secțiunii “Show”, care a adus un plus spectacolului. De altfel culoarea și savoarea festivalului au fost date și de cele peste 400 de costume ale

interpreților și dansatorilor, create special. Cei 64 de concurenți de la Secțiunea Interpretare, programați pe 4 grupe de vârstă, au cântat numai muzică românească! Printre aceștia s-a numărat și Beatrice Florea (10 ani) din Iași, care a cucerit locul III. Elevă a profesoarei de canto de la Palatul Național al Copiilor din Iași, Anca Apetroaiei, ea a fost susținută de FILDAS și CATENA Grup.

Juriul prezidat de soprana Felicia Filip a fost alcătuit din personalități ale vieții cultural-artistice: compozitorii Jolt Kerestely și Viorel Gavrilă, vedeta

Nico, regizorul Cristian Mihăilescu, realizatoarea TVR Iuliana Marciuc. Pentru secțiunea Creație, Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România a delegat trei jurați: Iulian Vrabete, Mihai Pocorschi și Mircea Drăgan. Ei au desemnat cea mai bună piesă din cele 19 aflate în concurs, pe trei secțiuni: muzică pentru preșcolari, școlari și adolescenți. Trofeul “Aurel Manolache” a fost acordat melodiei “Cerul e al meu”, compusă de Andrei Tudor, pe versurile Andreei Andrei. Piesa a fost interpretată de Daria Crișan, eleva Cristinei Manoliu Săvulescu. Remarcabilă a fost și evoluția Corului de Copii “Sunetul Muzicii” din Corbeanca și Balotești, condus de aceeași Cristina Manoliu Săvulescu. Compozitoare, artistă interpretă, profesoară de canto muzică pop,

dirijoare, cu un palmares impresionant de premii și trofee, aceasta a dedicat unul dintre cele mai frumoase

Andrei Alex Pârnu

momente artistice ale festivalului compozitoarei Camelia Dăscălescu, fosta sa profesoară de canto. Colajul alcătuit din mai multe

Secțiunea Creație, școlari: premiul I, melodia "Cuvânt pentru mama", muzica: Nicolae Caragia, versuri: Daniela Doroftei, interpret:

București, premiul III: Christina Vanessa Marzavan, București.

Secțiunea "SHOW": premiul I: "Mi-ai intrat în cap", interpreți Ana-Maria-Daria Ivan și Antonio Robert Lupu, premiul II: "Coșarul", interpretă: Karina Alexia Herea, premiul III: "Bună dimineața", interpretă Giada Giardinelli. Trofeul "TOMIS", acordat de Consiliul Județean Constanța a fost cucerit de show-ul "Staramon și Edena" (grupul de soliști "Meda Music", Oradea, muzică, text, regie artistică Gabriel Băruță, coregrafie Lennon Cosma, profesor Meda Horjan). Au fost acordate și premii speciale: Premiul Special In Memoriam "George Naghi" (Aldis Călărăși): Maria Alexia Necula, Costești, Buzău, Maria Daria Catur, Iași, Angela Gheorghiu (București), Patricia Câmpean, Cluj, Premii Speciale acordate de "Jurnalul de Călărăși": Georgiana Răducanu, Ariana Raisa Dinu, Maria Sara

Beatrice Florea

șlagăre ale reputatei compozitoare, acum în vârstă de 92 de ani, a fost interpretat de membrii Corului de Copii "Sunetul Muzicii", coregrafia fiind semnată de Simona Deaconescu (textier Marian Stere, orchestrator Valentin Chelaru).

Iată palmaresul Festivalului "Mamaia Copiilor", ediția 2014:

Secțiunea Creație, adolescenți: premiul I, melodia "Știu", muzica Dan Dimitriu, versuri Carmen Aldea Vlad, interpretă Letiția Roman, premiul II, melodia "Noi", muzică, versuri, interpretă Teodora Gaitanovici, premiul III, melodia "Te iau cu mine și pe lună", muzică, versuri, Viorela Filip, interpretă Miruna Popescu.

Secțiunea Creație, preșcolari: premiul I, melodia "Cabaretul poveștilor", muzica Sergiu Rudichi, versuri Marian Stere, interpretă Sabrina Aniculăesei, premiul II, melodia "Oița Pufy", muzica Cristian Alivej, versuri Viorela Filip, interpretă Maria Emilia Mihuț, premiul III, melodia "Pinocchio, nu-i frumos să minți!", muzica Monique Dinescu, versuri Viorela Filip, interpretă Maria Emilia Mihuț.

Mihail-Cosmin Andrian, premiul II, melodia "Florile", muzica Virgil Popescu, versuri George Popovici, interprete Denisa Snagoveanu, Teodora Popescu, Sorina Caramfil, premiul III, melodia "Inimă de stea", muzica Walter Dionisie, versuri: Ancuța Dionise, interpreta: Diandra Mihaela Bancu.

Secțiunea Interpretare (4 – 6 ani): premiul I: Elena Giulia Haidău, Iași, premiul II: Andrei Theodor Negrea, Mangalia, premiul III: Elena Antonia Bordeianu, Cornetu, Ilfov, (7 – 9 ani): premiul I: Alice Olivia Ghile, Zalău, premiul II: Teodora Ciorgoda, București, premiul III: Ana Maria Doană, Craiova, (10 – 12 ani): premiul I: Maria Luana Prodea, Sibiu, premiul II: Corina Braniscan, Oradea, premiul III: Beatrice Florea, Iași, (13 – 15 ani): premiul I: Patrik Laszlo Buzăși, Oradea, premiul II: Alexandra Mitu,

prof. Cristina Manoliu

Comișan din București, Mihai Bratosin, Popești, Vrancea.

Trofeul "AUREL MANOLACHE" la Secțiunea Interpretare a fost acordat lui Andrei Alex Pârvu din Pitești.

Flash

M. ANTON

Single-ul "Sweet love" al trupei **GIPSY CASUAL** a luat naștere în studiourile Full Boss, iar creația aparține lui Marius Rozsdas (muzica), Jacques Yolo (text) și Mihai Manu - liderul grupului (muzica). Videoclipul regizat de Florin Botea

a fost filmat în Kemer, Antalya, locul în care Gipsy Casual a susținut un concert și în care ritmurile tradiționale gipsy și beaturile moderne s-au îmbinat perfect.

RUBY. Single-ul "Tu (inima și sufletul)" este prima colaborare a artistei cu casa de producție deMoga Music și este compus de Marius Moga, Loredana Cavașdan, Liviu Teodorescu, What's UP, Ioachim "Achi" Petre, Robert Toma și Ionuț "Yogi" Vasilache. După hitul "Stinge lumina", cu o versiune în limba engleză, au urmat "Două suflete", "De la distanță", dar și colaborările cu CRBL pentru "Toată țara" și cu Pacha Man pentru piesa "Băiat de bani gata".

ANLORA lansează "**Hard On You (A Paris)**", feat **Dj Project**. Piesa beneficiază de o dublă lansare, atât în România, cât și la nivel internațional, prin intermediul Sony Music. Compusă de Kazibo Music, este o piesă la care Alex Pelin, Ovidiu Baciș și Gino Manzotti au lucrat până s-a ajuns la această formă, în care se combină perfect accentul francezesc cu limba engleză. Videoclipul de imagine este regizat de Bogdan Zaharescu, iar **ANLORA** aduce o notă exotică. Născută în Franța, Anlora și-a petrecut copilăria în Anglia și în Camerun. Între muzică, dans și cursuri de teatru, Anlora combină cariera muzicală cu studiile economice, la o universitate din București. Pasiunea pentru muzică a moștenit-o de la bunica sa din România.

După hitul "Taxi", **WHAT'S UP** colaborează cu Kio pentru single-ul "Miroase a vară", compus de cei doi artiști, alături de Marius Moga, Mădălin Roșioru și Cristian Iordache, o coproducție Cat Music și deMoga Music. Pe lângă beat-ul urban cu accente slow, piesa e fuziunea între două timbre vocale inedite - cel al lui Kio, pe care l-am

ascultat alături de Andreea Bănică în single-ul "Bumerang", și cel al lui What's Up.

Proiectul **AKCENT** a renăscut în 2014 cu două hituri: "Boracay" și "Kamelia", amândouă aducându-i lui Adrian Sîna 25 de concerte internaționale în mai puțin de șase luni. În vara 2014, Akcent susține 15 show-uri în Europa, Asia și Africa. Turneul "AROUND THE WORLD TOUR" promovează noul show Akcent și noua formulă, noile melodii lansate de pe EP-ul cu același nume și hiturile care au consacrat proiectul fondat de Adrian Sîna în 1998.

ANDA ADAM lansează single-ul "Poate fata", compus și produs în studiourile HaHaHa Production. Videoclipul, regizat de Florin Botea (Rival Film), reușește să transmită exact imaginea cu care Anda și-a sedus publicul - atitudinea efervescentă.

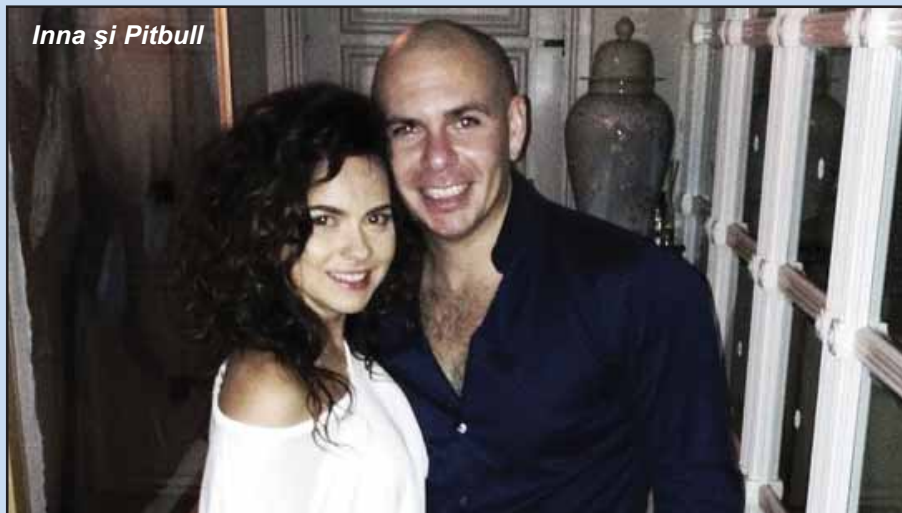
SIMONA NAE: "Am compus <Indian Summer> împreună băieții de la Rolla 7". Povestea clipului, producție Sprint Music și Cat Music creată de echipa de scenariști & consultanți de coolhunting de la ANTZ, împreună cu regizorul Dan Petcan, este una care se concentrează pe șarmul și feminitatea Simonei.

Un nou hit promite să se instaleze în topurile de specialitate. **DJ ACKYM**, pe numele său real Dorin Marian Achim, a lansat un nou single intitulat "Amadi". Piesa este cântată de Andrada Popa, iar tema muzicală s-a bucurat de aportul lui Adrian Sîna (Akcent).

NICOLE CHERRY lansează un nou videoclip, pentru piesa "Vara mea". Noul single este produs în colaborare cu **HaHaHa Production**, iar filmările clipului, în regia lui **Alex Ceaușu**, au avut loc la studiourile **MediaPro**. **Nicole** realizează în videoclip o coregrafie ingenioasă, creată de dansatorii săi, Little Aurica, AliB și Ionuț Tănase, unul dintre câștigătorii emisiunii "Dansez pentru tine".

ANDREI CHERMELEU, cunoscut din trupa Voxis și de la Vocea României, revine cu o piesă - colaborare cu **Terry White, aka Doc** - "**Hear me out**" produsă în studioul lui Boier Bibescu. Piesa este una cu vibe de club și are un videoclip regizat de Alex Ceaușu.

După succesul înregistrat de melodia "All The Things", a venit rândul ca **INNA** și **PITBULL** să colaboreze

pentru o nouă piesă. "**Good Time**" este cel mai recent single care îi reunește pe cei doi artiști, fiind extras de pe albumul "**Soy LatINNA**".

După piesa "Țara arde", **CABRON** continuă linia de mesaje cu puternic caracter social în "Vocea ta", o colaborare cu Voltaj. Piesa îndeamnă oamenii să aibă

curajul să se exprime și să își facă vocea auzită, să iasă din mulțime și să își schimbe viața. În regia lui Iulian Moga, clipul a fost filmat în diferite locuri din București și Buftea.

NAGUALE (Ovidiu Baci) lansează un nou single, **“Epoca de bronz”**, împreună cu: **Glance, Kaira, Tzip și Alb Negru**, primul în limba română a lui Naguale.

După participări la numeroase concursuri muzicale, **ALEXANDRA CRĂESCU** lansează single-ul **“Tu și eu”**, compus de ea, un featuring cu Cristyz. Pe lângă studiile muzicale, Liceul de Artă “George Apostu” din Bacău și Facultatea de Muzică “Spiru Haret” din București, artista din Moinești a ajuns în etape finale la Megastar și Vocea României. În plus, a jucat la Teatrul Național de Operetă “Ion Dacian” în musicalul “Rebecca” de Sylvester Levay, și în musicalul “Romeo și Julieta”, de Gérard Presgurvic.

ȘTEFAN STAN, câștigătorul primului sezon al emisiunii “Vocea României”, lansează o nouă piesă, “Ne iubim”. Cu un sound fresh, un mix pop-funky, acest nou

Ștefan Stan

single este compus și produs de Gabriel Băruță și Cristian Hip (Mosquito).

SORE. După succesul înregistrat de single-ul “Dor să-ți fie dor”, revine cu o nouă piesă, “Inima”. Piesa a fost compusă de Sore, alături de Mihai Andrei și Elena Moroșanu, iar versurile au fost scrise de Sore, Elena Moroșanu și Diana-Alexandra Moraru. Noul single beneficiază de un videoclip spectaculos, regizat de Alex Fotea și produs de ICLLOUD9: patru zile de filmare - wakeboarding la Snagov, Mamaia, salt în tandem cu parașuta, pe Aerodromul Clinceni.

JerryCo și PROCONSUL lansează videoclipul piesei “Așa trec anii”, un single compus de Gabriel Huiban, JerryCo și Bodo, solistul formației Proconsul. Surpriza single-ului sunt versurile unei strofe din poezia “Glossa”, a lui Mihai Eminescu. Versurile acestuia se integrează perfect în atmosfera și în mesajul piesei, iar fuziunea inedită dintre hip-hop și rock este marcată de interpretarea inegalabilă a lui Bodo și cea a lui JerryCo. Videoclipul “Așa trec anii” este regizat de către OnX Media / GFS Production și rememorează unele dintre cele mai frumoase etape din viața unui om, de la inocența copilăriei până la descoperirea iubirii adevărate. Dacă pe JerryCo l-am ascultat recent în feat-ul cu Alex Vasilache în single-ul “Campion” și l-am văzut alături de Leonard Doroftei în videoclip, băieții de la Proconsul au lansat în urmă cu câteva luni single-ul și videoclipul “Ești fata pentru care cânt”.

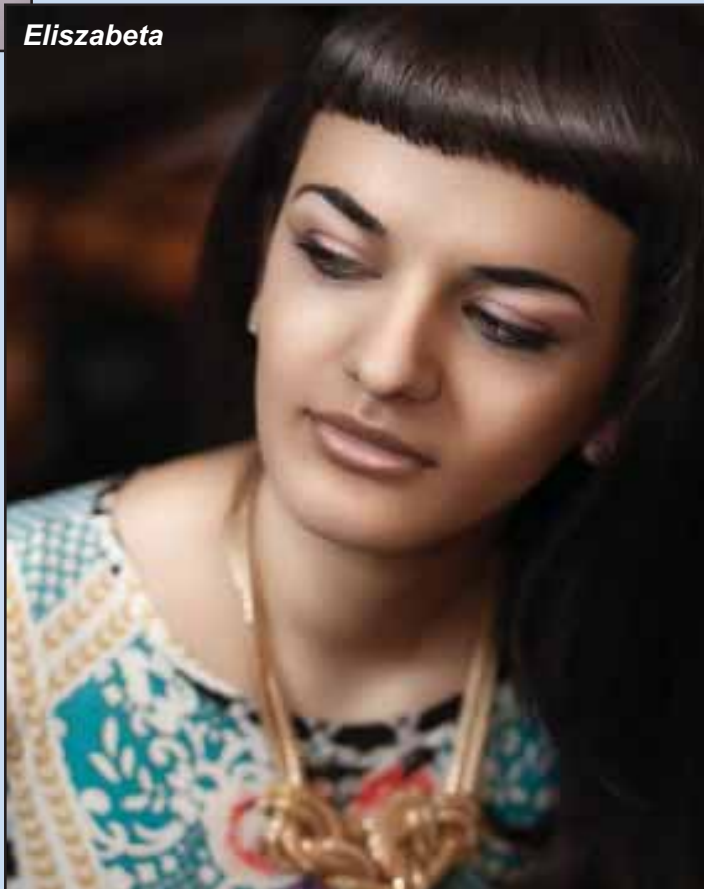
INNA și PITBULL - după succesul înregistrat de melodia “All The Things”, colaborează la o nouă piesă. “Good Time” este cel mai recent single care îi reunește pe cei doi artiști, fiind extras de pe albumul “Soy LatINNA”. Piesa a fost lansată pe platforma iTunes. De anul acesta, Inna este unul dintre numele Atlantic Records, casa de discuri celebră care promovează artiști din toate zonele muzicale.

LORA a fost desemnată de revista de lifestyle FHM a treia cea mai sexy femeie din lume. Mai mult decât atât, cântăreața a ieșit pe locul 2 în topul celor mai frumoase femei din România. După Lora, în top s-au clasat vedete internaționale precum Beyoncé sau Shakira!!

ALEXANDRA STAN a lansat un nou videoclip, “Dance”, plin de culoare, stil clubbin’, o explozie de energie, regizat de Khaled Mokhtar. Filmările noului videoclip au fost realizate timp de trei zile, în trei locații din București, iar coregrafia este semnată de Emil Rengle. “Dance” este cel de-al treilea videoclip pe care Alexandra îl prezintă publicului în acest an. Piesa “Dance” a fost compusă de Alexandra Stan împreună cu Alexandru Cotoi, Erik Lidbom, Mika Moupondo, LeeAnna James și Cosmin Băsășteanu, iar producția a fost realizată de Al. Cotoi (Fonogram Studios) și E. Lidbom. Single-ul “Dance” a fost lansat mai întâi în Japonia.

ELISZABETA - După câțiva ani de nu-jazz grooves, solista trupei Cuantune a decis să dea o notă mult mai personală carierei sale muzicale. Este vorba de un proiect solo, omofon cu numele artistei, care a luat naștere din dorința acesteia de a explora și alte ipostaze muzicale. “Elisabeta este un hiat artistic, iar Cuantune va funcționa ca și până acum” a ținut să precizeze solista. Piesa “Hypnotized” virează spre dub sau chillstep, dar are și rădăcini electronice și urme de inspirație trap. Linia vocii este presărată cu overtone-uri orientale, care dau orchestrației un aer de mister.

Elisabeta

A fost odată Mamaia...

Octavian URSULESCU

Management catastrofal

Nu știam că nici anul acesta nu va avea loc Festivalul de la Mamaia, dar era de așteptat și evident este începutul sfârșitului... Cauza este, fără discuție, managementul defectuos, în ultimii ani de festival ocupându-se persoane fără cunoștințe și experiență pe tărâmul muzicii ușoare și mai ales fără dragoste de acest gen muzical. Decăderea a început din 1998, când el a fost încredințat unui promotor privat care a atentat la însuși specificul manifestării – muzică ușoară românească, tradițională, cu concursuri de Creație și de Interpretare – introducând competiții “dance”, o întrecere între case de producție sau alta aberantă între șlagărele din anul precedent. De ce “aberrantă”? Pentru că între timp piesele primiseră girul publicului, era anormal și artificial ca un juriu să le ierarhizeze! Așa s-a ajuns la situația hilară în care o melodie clasată mai prost la Mamaia în anul precedent s-o

struțo-cămilă fără nici o identitate, definatoriu fiind faptul că se acorda aici un premiu “Teo Peter” (o caldă amintire pentru prietenul meu dispărut, dar o asemenea distincție se cuvine acordată la un festival rock, care eventual să poarte numele regretatului artist) și nici unul care să poarte numele corifeilor muzicii ușoare, care au scris istorie aici începând din 1963... În clipa când festivalul a încăput pe mâna unor veleitari, nemaifiind implicată Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor, care A ÎNFIINȚAT festivalul în 1963, a

Cornel Fugaru, Monica Anghel

început moartea lentă a acestui simbol. În plus, Festivalul de la Mamaia nu mai era transmis de ani buni de TVR (lucru anormal, în trecut fie zis) și nici de un alt post TV important, cu audiență. Eurovision-ul în schimb are o altă expunere, e vorba și de imaginea internațională a României și în plus probabil cei de la TVR au știut la ce uși să bată la Guvern, în timp ce “producătorii” (termen nepotrivit, producătorul investește bani, nu cere!) festivalului de la Mamaia au depus anul trecut, după cum am citit, un proiect neconvingător și tardiv la... Ministerul Turismului. Iar cu numai 2 săptămâni înainte de startul preconizat organizatorii anunțau cu emfază că manifestarea va avea loc, deși

Mădălina Manole, Daniel Iordăchioae

devanseze pe alta câștigătoare, juriul recunoscându-și practic propria lipsă de fler! Ca să nu mai vorbim că în anii din urmă fusese introdusă o nelalocul ei seară... rock. Mamaia a fost, în zilele sale bune, un Sanremo autohton, rockul are, ca și dance-ul sau hip-hop-ul, publicul lui, talmeș-balmeș-ul acesta îndepărtând publicul fidel al muzicii ușoare. Mamaia devenise o

nici o vedetă nu fusese contactată! Sună oare asta a profesionalism? Pierderea este imensă și ne vom da seama de asta peste câțiva ani... De fapt, de la sfârșitul anilor '90, de când a început degradarea sa, concursul n-a mai lansat nici o voce importantă. Vă pot înșira rapid câteva nume de laureați doar din 1983 încoace,

când festivalul s-a reluat, după o întrerupere de 7 ani: Marina Florea, Loredana Groza, Laura Stoica, Alina Mavrodin, Cătălin Crișan, Daniel Iordăchioae, Carmen Trandafir, Adrian Enache, Aurelian Teмиșan, Gabriel Dorobanțu, Gina Pătrașcu, Oana Sârbu, Monica Anghel, Silvia Dumitrescu și cu siguranță am uitat o groază de interpreți de valoare, vedete și astăzi, după ani de zile. Vă propun un joc, Dvs. și cititorilor: numiți nu premiații, ci doar deținătorii Trofeului la ultimele ediții, când s-a câștigat nu o diplomă, ca pe

Grupul vocal Forte (a doua din dreapta, Nicola)

Finaliști din 1989. Între ei: A. Enache, A. Teмиșan, A. Cibian, M. Dragomir

vremuri, ci un automobil, atribuit nu de juriu, ci de... consilierii județeni de la Constanța!!

pentru muzica românească mai mult decât oricine altcineva. Acesta a pregătit terenul câțiva ani printr-un

mare festival la Polivalenta bucureșteană, "Melodii", după care a reușit să "streceare" din nou manifestarea pe agenda culturală națională. Toate cele 13 ediții prezentate de mine reprezintă o amintire minunată, poate însă un loc aparte merită tocmai acea ediție din 1983, când am debutat acolo. Apoi cea din 1990, cea dintâi în care nu au mai fost nici un fel de restricții, sau cea din 1997, când am avut-o parteneră de prezentare pe Monica Anghel,

Puțină istorie

Vorbeam de acea întrerupere. Între 1976 și 1983 festivalul nu s-a mai ținut, în urma unor atacuri violente în "Flacăra" lui Adrian Păunescu, poetul fiind adeptul muzicii folk, botezate "muzică tânără" (de parcă la Mamaia concureau pensionari!). Reluarea i s-a datorat în exclusivitate unui om extraordinar, secretarul de stat în Ministerul culturii (Consiliul culturii și educației socialiste, cum se numea), Ladislau Hegheduș, un maghiar care a făcut

Cornelia Vorvoreanu, Aurel Moga

acestea două realizate de regretatul meu prieten și colaborator Titus Munteanu. După ediția 1990, reputatul critic muzical italian de la "Corriere della sera", Mario Luzzato Fegiz, a scris despre festival că este "un Sanremo la Marea Neagră" și că eu aș fi "un Pippo Baudo român"...

Teatrul de vară

De Teatrul de vară din Mamaia mă leagă amintiri ocazionate nu numai de postura de prezentator al festivalului, pentru că au fost multe ediții când m-am aflat în sală ca jurnalist. Dar am prezentat pe scena sa zeci și zeci de spectacole, inclusiv în turneele estivale. Erau cabine puține, la demisol, o înghesuială de nedescris, iar eu aveam privilegiul de a mă folosi de camera administratorului, pentru că-mi aduceam costume (toate personale, organizatorii nu mi-au dat nici măcar un papion vreodată!) pentru toate seriile de festival. După o încercare nefericită de a fi acoperit cu o prelată, nu s-a mai investit nimic, a fost lăsat să se degradeze, sub ploii și zăpezii, pentru ca, în ultima vreme, festivalul DE LA MAMAIA să aibă loc... LA CONSTANȚA, la Grădina Soveja! Inaugurat în 1963, odată cu prima ediție a festivalului, Teatrul ar fi sărbătorit anul trecut 50 de ani (deci nu ediția a 50-a a festivalului, dacă s-ar fi ținut, cum greșit s-a scris), iar acum citesc în presa constănțeană că se intenționează demolarea sa de către Consiliul județean! Când era așa de simplu să fie întreținut... Cum ar fi ca Primăria din Sanremo să anunțe că Teatrul Ariston va fi demolat?

Gabriel Dorobanțu, Angela Similea

aruncat un trandafir din sală, acesta aterizând în... decolteu! Incredibil, probabil era un campion la darts!

Cum înainte de 1989 nu se permitea spectatorilor să urce cu flori pe scenă (lucru firesc, se filma), aceștia le aruncau din public. După una din interpretările sale magistrale, Corina Chiriac s-a trezit cu o scenă plină de flori și, tacticoasă, s-a apucat să le strângă. Cum festivalul se transmitea în direct la radio (filmarea se difuza după câteva zile), trebuia să umplu cumva tăcerea și m-am trezit zicând, în acei ani când militarii, studenții și elevii erau scoși la câmp toamna: "Corina Chiriac la strânsul recoltei!". Ce mi-a fost dat să aud după aceea din partea directorului de la TVR, cu care aveam de altfel relații amicale: "Mă nenorocești, Tavi, mă dauăștia afară, am 2 copii și 7000 de lei pe lună!". Atunci am aflat ce salariu avea... Mie ce să-mi facă, de unde să mă de afară? Nu eram angajat la TVR sau Radio, iar afară din țară aș fi vrut eu, căci nu aveam viză pentru Occident! În fine, la una din ediții am petrecut o noapte albă, pregătit să fiu luat la întrebări, deși nu aveam nici o vină: cum spuneam, înregistrarea festivalului se transmitea prin relele la TVR, la București. Într-una din seri o fi fost o interferență, pentru că am aflat, înspăimântat, că pentru câteva zeci de secunde am apărut în chip de...

Teatrul de vară din Mamaia va fi în curând istorie...

Italianii ar ieși în stradă, la noi pun pariu că nu veți vedea nici un compozitor, textier, instrumentist sau cântăreț cu o pancartă...

Amintiri, amintiri...

Legat de Angela Similea este episodul cu trandafirul: cânta "Să mori de dragoste rănită" de Marcel Dragomir, versuri Aurel Storin, și un admirator i-a

Ceaușescu: se transmitea de la Neptun unul din discursurile sale și la un moment dat... am fost eu în locul lui, jovial, pe scena de la Mamaia!! N-am dormit nici unul din noi în noaptea aceea, din fericire interferența nu se produsese decât în Dobrogea, iar la Partid mai erau și oameni cu scaun la cap, care au mușamalizat totul.

Dacă vă spun că Ladislau Hegheduș nu mi-a cerut nici o dată să-i spun ce zic pe scenă, mă credeți? Atât ținea să-mi reamintească: în introducere să nu uit să precizez că festivalul "este inclus în marea manifestare națională "Cântarea României"", oricum nu aveam un text scris. Citesc și aud multe exagerări astăzi: nu erau restricții, decât acelea ce țineau de conduita acelor ani, nimeni nu măsoara lungimea fustei

dacă intra și în gală, normal că pleca acasă cu o sumă mai frumoasă. Erau și premii în bani, nu exorbitante, mai importantă era atunci gloria, care te propulsa

Cornel Fugaru, Corina Chiriac

imediat în prim-plan, urmau concerte, turnee, apariții TV. Și s-a mai făcut

ceva în câțiva ani, în beneficiul teatrului "Fantasio" din Constanța: turneele pe litoral "Avanpremieră Mamaia", unde participau, plătiți, și tinerii concurenți. Așa am putut vedea reacția publicului, înainte de a fi premiați în concurs, la evoluția unor Cătălin Crișan sau Daniel lordăchioae, cu un succes formidabil, deși în acel moment erau practic necunoscuți. Iar într-un an s-a făcut chiar un turneu prin țară cu laureații festivalului, ca să nu mai vorbesc de turneele inițiate de compozitorul și dirijorul Dumitru Lupu la Teatrul "Al. Davila" din Pitești, intitulate "De la Mamaia la... Pitești", cu

Gabriel Dorobanțu, Viorela Filip, Cătălin Crișan, Ileana Șipoteanu, Daniel lordăchioae și mulți alții.

Gabriel Cotabiță, Adrian Daminescu

(Loredana a avut la debut o rochiță destul de mini) sau adâncimea decolteului, dar așa ceva nu exista atunci nici la manechine, priviți revistele de modă ale epocii. O dată, îmi amintesc amuzat, a fost un duet feminin simpatic. Fete tinere, vară, rochițe ușoare, cele două nu și-au pus sutiene, iar în timp ce coborau treptele sau pășeau pe scenă busturile lor, jucăușe, atrăgeau toate privirile! Foc și pară după concert, Hegheduș l-a chemat pe regizorul Bițu Fălticineanu și i-a pus în vedere, mai în glumă, mai în serios, să nu se mai întîmple. Trebuia să-l vedeți pe regretatul regizor de la Teatrul de revistă "C. Tănase", începând din seara următoare, cum "verifica" extrem de conștiincios (plăcută sarcină) dacă solistele au sutien!

Respect și promovare

Notați un aspect, care după 1990 a dispărut (iar acum, la finala Eurovision de la Brașov, am înțeles că interpreții au ajuns să-și plătească cazarea și transportul!): în funcție de apariții, fiecărui interpret i se plătea suma legală; dacă avea mai multe piese sau

*Cristian Faur
în urmă cu 25 de ani,
concurant la "Interpretare"*

Tinere soliste

Gabi MATEI

LORA lansează un videoclip pentru piesa "Dragă". Versurile noului single au fost scrise de **Lora**, iar muzica este semnată de artistă și de **Cătălin Fântâneau (Solo)**. Producția a fost realizată de echipa Rebel Studio, care s-a ocupat și de 'Puișor'. Filmările videoclipului, în regia lui **Michael Adrian Mircea**, au avut loc în clubul bucureștean **Vintage**, din Centrul Vechi, cu peste 50 de dansatori profesioniști și fani, selectați de pe Facebook. Clipul spune povestea unei chelnerițe (**Lora**), care este îndrăgostită de un tânăr atrăgător. După lansarea noului său videoclip, **Lora** are o nouă surpriză pentru fanii săi: artista debutează pe marile ecrane și dă viață unui personaj de animație, devenind Dorothy, în "**Legendele din Oz: Întoarcerea lui Dorothy**". Personajul Dorothy din film este o fată modernă, iar **Lora** este cea care îi dă

glas și îi conferă inocență și sinceritate. În versiunea originală, Dorothy este interpretată de Lea Michele.

NEYLINI. După piesa "Te iubesc", Neylini continuă seria declarațiilor de dragoste cu ajutorul unui nou single, "Anotimpuri". Piesa, lansată de MediaPro Music, este perfectă pentru sezonul cald, anotimpul în care se înfiripă cele mai multe idile. Muzica și versurile noului single sunt semnate de Sandor Biro, Cristian Mihai Dumitrescu și Andrei Ropcea. "Anotimpuri" este continuarea piesei "Te iubesc".

MINOLA. Chiar dacă Pops s-a destrămat, cele patru foste membre sunt încă prietene foarte bune. Astfel, **Diana, Tina și Aylin** i-au făcut o surpriză **Minolei**. Cele trei artiste s-au filmat cântând refrenul primului single solo al Minolei, "Fly, fly, fly". Single-ul este compus de **Minola**, alături de echipa Tommo Production. "Fly, fly, fly" beneficiază de un sound inedit, perfect pentru timbrul vocal special al tinerei artiste, dar și de un video art fresh și colorat, realizat de o echipă creativă: Codrin Roibu - Artwork & Concept art, Iankoo Moraru - foto - video și Ironic - producție video.

FRANCESCA. După ce a încheiat cu succes sesiunea de examene din primul an de facultate, tânăra artistă va pleca într-o vacanță în Spania. Francesca a lansat al doilea single din carieră, "Just wanna". Piesa,

compusă de **David DeeJay**, beneficiază și de un videoclip, în regia lui **Florin Botea**.

GIULIA lansează clipul piesei "Jocuri deocheate". Single-ul este produs în studiourile HaHaHa Production.

Videoclipul piesei a fost filmat la Ambassador Play, iar de imagine s-au ocupat Ciprian Strugariu și Vlad Huidu. Giulia a debutat în muzică la vârsta de șase ani, iar notorietatea a venit odată cu formarea trupei Candy. Din 2004, artista a ales să urmeze cariera solo, lansând un prim album, intitulat "Giulia".

ALINA EREMIA. Noul său single, "Cum se face", este pe primul loc în topul audițiilor pe **Deezer**, pagina de internet numărul 1 pentru ascultarea de muzică la cerere. Mai mult decât atât, la doar două săptămâni de la lansare, videoclipul piesei avea peste 2 milioane de vizualizări pe YouTube. Piesa "Cum se face", compusă de Mihai Boldea, pe versurile lui Claudiu Polk, are un clip regizat de **iRonic**, cu o coregrafie spectaculoasă a lui Bogdan Boanță.

AYLIN CADÎR. Cântăreața româncă de origine turcă a participat la una dintre cele mai urmărite emisiuni din Turcia, prezentată de Mesut Yar, apreciat om de televiziune, "Burada Laf Cok", difuzată pe postul de televiziune CNN. În cadrul emisiunii, artista a cântat live, alături de band-ul **The Lucky Charms**, cel mai nou single al său "Half of me", o reinterpretare a piesei "Fericirea are chipul tău" și o piesă din folclorul turcesc, "Mecnunum

Leylami Gordum". Totodată, **Aylin** a vorbit despre activitatea profesională, atât muzicală cât și actricească. Ea promovează stilul muzical pop-jazz, deschizând prin intermediul albumului său de debut - "Cloud" - porțile dintre mainstream și underground. Totodată, începând cu anul 2008, **Aylin** este activă și ca actriță profesionistă, jucând de-a lungul timpului în producții de televiziune, filme de scurt și lung-metraj și piese de teatru.

Peste hotare

Paris

Festivalul de artă, cultură și teologie DIN DRAGOSTE PENTRU FRUMOS, organizat de Mitropolia Ortodoxă Română a Europei Occidentale și Meridionale la Paris și în împrejurimile sale, în colaborare cu Ambasada României la Paris, Institutul Cultural Român și Casa Românească Europeană – „Elena Văcărescu”. Se află la cea de-a 4-a ediție și a durat patru zile. Din programul bogat am desprins câteva repere: Masă rotundă: «Secolul XXI va fi spiritual sau nu va fi», Expoziție de fotografie: Eroii nimănui, Seară de teatru: Contraste. Dana CAVALERU și Richard BOVNOCZKI, membri ai companiei Passepartout Dan Puric, Lansare de carte: Ioan TALOȘ - *Omul și leul*, Conferință: *Martirul și poetul - Constantin Brâncoveanu oglindit în*

Mona Mihaela Trifu

imnografia lui Ioan Alexandru (este Anul comemorativ al Sfinților Martiri Brâncoveni), expoziție colectivă – pictură, grafică, sculptură, instalație video. Concepție: Alexandra MARINESCU, proiecții de film, Serbare câmpenească cu bucătărie tradițională românească, Târg cu vânzare de artă etnografică, Expoziție de traiste.

Pe plan muzical semnalăm: concert de muzică clasică - D. Claude DELANGLE (saxofon), Odile DELANGLE, Charlotte COULAUD și Dana CIOCĂRLIE (pian), corul

Catedralei Mitropolitane Sfinții Arhangheli, Cântări religioase și tradiționale de la sat : Bucovina și Țara Oașului

Bruxelles

Asociația Ro Art din Belgia (președinte - Mihaela Trifu) a devenit

Mircea Vintilă

foarte activă în domeniul organizării unor spectacole și turnee cu artiști români. De pildă, la Théâtre Molière a organizat un concert MIRCEA VINTILĂ

Filip (Oradea) - muzică country, însoțit de două colaboratoare - **Anastasia** - pop-retro, **Navi** - muzică pop, cantautorul promovându-și și albumul „Lampa lui Aladin”.

Mai trebuie amintit că melodiile “Baby, when I see your smile” și “You and me” compuse de Dumi Dumitrache, textieră și interpretă Mona Mihaela Trifu, s-au clasat în Top Music Web pentru țările francofone: Franța, Belgia, Canada. Au fost singurii care au intrat cu două melodii, din 314 candidați. Datorită clasării bune, Kiminvati Music Production a preluat piesele pentru compilația “Découverte”. Discul “Baby, when I see your smile” va fi lansat și în România.

India

Formația **byron** a participat, cu sprijin logistic de la ICR, la ediția din 2014 a festivalului cultural **Saarang** din **Chennai**, India. Concertul lor a avut loc în cadrul **World Fest** – un eveniment multicultural la care au luat parte artiști din șase țări (Germania, Irlanda, Franța, Spania, Singapore și Indonezia). **Saarang** este festivalul cultural organizat anual în statul Tamil Nadu, de către Indian Institute of Technology Madras. Pe lângă World Fest, publicul s-a bucurat

byron

& Jul Baldovin intitulat “Best of MIRCEA VINTILĂ” - European Tour 2013. Să nu uităm nici de spectacolul anterior, oferit angajaților Comisiei Europene și ai Eurocontrol la sala “La Rotonde”, partener principal Radio-ProDiaspora. În program: **Saveta Bogdan** - muzică populară, **Marian**

de o seară de muzică electronică, seara Rockshow- unde au fost pe scenă și colegii români de la Grimus, o noapte de muzică clasică, una de coregrafie (dans și balet), alta de muzică indiană tradițională și un party de muzică electro.

Pagină de **Gabi MATEI**

Vocea de aur a Brăilei

Simina DUCU

La ediția 2014 a Festivalului internațional de muzică ușoară "George Grigoriu" de la Brăila cel mai râvnit premiu a fost cel acordat de Uniunea Compozitorilor și Muzicologilor din România. Prestigioasa distincție a revenit unei frumoase reprezentante a gazdelor, **LAURA STOIAN**, care a făcut ca brăilenii, pentru prima oară după mulți ani, să stea cu fruntea sus în palmaresul final. Cum prin grija președintelui C. J. Brăila, Gheorghe Bunea Stancu, totul este transparent la acest festival, am consultat punctajele finale acordate de juriu și considerăm că, prin prisma evoluției impecabile, solista merita note mai mari; dar, așa cum am arătat în cronică noastră, 3 dintre membrii străini din juriu (Italia, Bulgaria, Republica Moldova) nu au fost la înălțimea celorlalți ca nivel profesional, autointitulându-se "producători", dar fiind mai degrabă impresari, ceea ce explică multe... Laura Stoian a fost recompensată cu acest premiu (înmănat pe scenă de Cristian Faur) deoarece a dovedit că poate aborda cu lejeritate atât melodiile ample, de linie, dramatice ("De-ai fi tu salcie" de Horia Moculescu, lansată de Mihaela Mihai), cât și cele ritmate, sprintăre ("Fetele cu ochi albaștri" de George Grigoriu, șlagăr la fel de vechi lansat de Marina Voica). Așadar, o tânără de 22 de ani a tălmăcit cu știință a cântului două piese compuse cu mult înainte ca ea să se nască!

Solista s-a apropiat de muzică în orașul său natal, fiind absolventă a Liceului de artă "Hariclea Darclee" și a Școlii de arte "Vespasian Lungu" (clasa prof. Adriana Toma), la ambele cu specializarea canto muzică ușoară. În prezent Laura Stoian este studentă la București și ia lecții de canto cu Ozana Barabancea, pentru că, așa cum vom vedea, cântă bine și jazz. În palmaresul ei întâlnim distincții dobândite la competiții desfășurate la Bârlad, Brăila, Focșani, Galați, precum și cucerirea Marelui Premiu la Campionatul național de karaoke (uite că am aflat că există și așa ceva!). De asemenea, în 2012 a făcut backing vocal pentru Leticia, piesa "We Are One" ajungând până în semifinală. A apărut în multe emisiuni de televiziune, între care "Răi, da buni" (Antena Stars) sau "Jula și prietenii" (TV Galați). Interesant este că mama sa i-a ales prenumele după acela al artistelor care apoi au devenit și preferatele ei și anume Laura Stoica (din repertoriul căreia cântă în mod curent "Mai frumoasă") și Laura Pausini ("Tra te e il mare"). În repertoriul ei figurează și alte melodii românești lansate de soliste pe care le admiră în mod deosebit: Laura Stoica ("Mereu mă ridic"), Nico ("Și dacă viața mea"), Luminița Anghel ("Mi-e frică"), Monica Anghel ("Vino, vino"), Narcisa Suci ("Poate eu, poate tu"), compozitorii ei preferați fiind Horia Moculescu, Marius Țicu, Viorel Gavrilă, Mihai Pocorschi. Dar, așa cum a dovedit-o și pe scena festivalului "George Grigoriu" de la Brăila, Laura Stoian abordează cu lejeritate diverse tipuri de muzică și stiluri, repertoriul ei fiind

un adevărat cocktail de genuri muzicale destinate tuturor gusturilor: jazz clasic ("Summertime", "Something s Got A Hold On Me", "At Last"), pop-dance ("Love On Top", "We Found Love"), dar și musical și evergreen, interpretând cu aceeași lejeritate titluri cum ar fi "Cabaret", "Ain't No Other Man", "Hey Big Spender", "Tough Lover". Într-o listă a interpretelor sale preferate pe primele locuri se situează Ella Fitzgerald, Etta James, Liza Minnelli, Shirley Bassey, Beyonce, Christina Aguilera, ceea ce trădează mult bun gust. Într-o vreme când suntem agresați în mass-media de vulgaritate și amatorism cras, e o adevărată bucurie să descoperim o tânără cântăreață evidențiind nu doar calități vocale și scenice, ci și modestie, rafinement, alegere inspirată a repertoriului. Hotărât lucru, Premiul UCMR este pe mâini bune!

REVISTĂ LUNARĂ EDITATĂ DE UNIUNEA
COMPOZITORILOR ȘI MUZICOLOGILOR DIN ROMÂNIA

ACTUALITATEA MUZICALĂ

Redactori:

Mihai COSMA

Octavian URSULESCU

Editorialist: Liviu DĂNCEANU

Șef de producție: Costin ASLAM

Semnează în acest număr:

Loredana BALTAZAR, Al. I. BĂDULESCU,

Cornelia BRONZETTI, Corina BURA,

Lavinia COMAN, Grigore CONSTANTINESCU,

Oana GEORGESCU, Florian LUNGU, Marin MARIAN,

Carmen MANEA, Doina MOGA, Elena Agapia

ROTĂRESCU, Mircea ȘTEFĂNESCU,

Florin-Silviu URSULESCU

www.ucmr.org.ro

Adresa redacției: București, Calea Victoriei 141, sect. 1,
010071, România. **Tel./Fax:** +40-21-312.98.67

E-mail: em@edituramuzicala.ro, editura@unmb.ro

TIPOGRAFIA - ERICOM PRINT SRL

TEL: 021-410.64.88

ISSN: 1220-742x